

ஆனால் நம் கடவுளர் மணம் புரிந்து, குடியும் குடித்தனமாக வாழ்கிறார்கள். கடவுள்கோட்பாடே ஆண்-பெண் தத்துவம். இந்தியத் தத்துவ வரலாற்றில் பாலின உணர்வை பாவமென்று புறக்கணித்த சிந்தனை மரபு எதுவும் தோன்றியதாகத் தெரியவில்லை. யாக்கை நிலையாமையை வற்புறுத்தும் வகையில், நிலையில்லாதனவற்றில் ஒன்றாக பாலுணர்வு கூறப்பட்டிருக்கலாம்.

ஆனால் மேனாடுகளில் 'SEX' உணர்வு சபிக்கப்பட்ட காரணத்தால் ஈடன்தோட்டத்து ஆப்பினைத்திருடித்தின்பது ஒரு சுகமாக, பாலுணர்வுக் கதைகளை ரசித்துக் கூறுவதென்பது பொக்காஷியோ, கால்சாக் காலத்திலிருந்தே ஒரு மரபாகிவிட்டது.

முன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட இந்த மேனாட்டுத் தொடர்புதான் SEX பற்றிய நம் கண்ணோட்டத்தையும் பாதித்திருக்க வேண்டுமென்று எனக்குப்படுகிறது. இதனால்தான் 'த' வெளிவந்தபோது, எஸ்.பொ. கருமையான விமர்சனத்துக்குள்ளாகியிருக்க வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

எஸ்.பொ. பாலின உணர்வுகளையும் சிக்கல்களையும், வக்கிரங்களையும் சொல்லும் போது, அவரிடம் இந்த இரு வேறு கலாசார பாதிப்பில் விளையும் மனப்போராட்டத்தை நம்மால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. மனிதன், தனது பலவீன நிலைகளில் செய்வனவற்றையும் அநுபவிப்பனவற்றையும் சொல்லவும் ஒப்புக்கொள்ளவும் ஏன் கூச்சப்படவேண்டும்? என்று அவர் 'த'யின் முன்னுரையில் எழுதுகின்றார். பலவீன நிலைகளில் என்ற அவருடைய வாக்குமூலமே அவரை Moralist என்று அடையாளம் காட்டுகிறது. ஆனால் 'இடக்கரடக்கல்' தேவையில்லை என்பதுதான் அவர் வாதம். 'த'யின் கதாநாயகன் இடையறாது உடல் வேட்டையில் இறங்கியதற்கு மனோதத்துவக் காரணமாக, யோசப் சாமியாரின் பங்களிப்பை 'ஆசிரியர்' குறிப்பிட்டுள்ளார். இறுதியில் சரசு என்ற விலைமாதிடம் ஏற்படும் அநுபவம் பாலுணர்வின் எல்லைப் புள்ளி எது என்று அவனுக்குச் சுட்டிக் காட்டி விடுகிறது.

'த' 1961ல் வெளிவந்த நாவல் இன்று இந்நாவலை எஸ்.பொ. எழுதினாலும், வேறு மாதிரியாக எழுதியிருக்க முடியாதென்று நான் கருதுகின்றேன். இதுதான் அவர் எழுத்தின் சத்திய ஆவேசம், வேஷம் தரித்து எழுதுவதென்பது அவரால் இயலாத காரியம். முகமுடிகள் அணிவது அவர் எழுத்தின் அடிப்படை பண்புக்கு முரணிய செயல். ஆல்பர்ட் மொராவியோவைக் கேட்டார்களாம். நீங்கள் ஆரம்பத்தில் எழுதிய கதைகளுக்காக இன்று வருத்தப்படுவதுண்டா? என்று, அவர் பதில்: அப்படி வருந்தினால் நான் மொராவியோவாக இருக்க முடியாது. என்னால் இன்றும் அக்கதைகளை அப்படித்தான் எழுதியிருக்க முடியும்! எனக்கு எஸ்.பொவின் எழுத்துடன் ஏற்பட்ட முதல் அநுபவம் 'நனவிடை தோய்தல்' மூலமாகத்தான் இது 1992 ல் வெளிவந்தது. இதைப் படித்த பிறகு தான், என்னுடைய இத்தனை ஆண்டுகள்

இழப்பு எனக்குப் புலனாயிற்று. 'பிறந்த மண்ணிலிருந்து நாற்பந்ததைந்து ஆண்டுகள்' புறத்தே ஓடித்திரிந்த ஒருவருக்கு வேரோடிருக்கும் பிரிக்கவொண்ணா சம்பந்தம் எப்படி ஒரு வசன காவியக் காட்சிகளாக விரியும் என்பதை என்னால் எஸ்.பொவுடன் பழக்கம் ஏற்பட்ட பிறகுதான் புரிந்து கொண்டேன். யாழ்ப்பாணத்திலேயே அவர் இருந்திருந்தால் நனவிடை தோய்தல் உருவாகியிருக்குமா என்பது சந்தேகந்தான், அவர் எழுத்தின் வேட்டை 'தேடல்' பல 'நான்'களாகக் குழுவியிருக்கும் குவியலில், பிற 'நான்'கள் உருவாவதற்குக் காரணமான ஆதார ஸ்ருதியாகிய 'நாளை' அடிமண்ணின் தூழ்நிலையில் உணர் வேண்டுவென்று மேற்கொள்ளும் முடிவில்லா பயணம் 'ஓடிவி' என்று சொல்லலாமா? யுலிஸிஸ் பிரபஞ்சம் புறம் நோக்கிச் செல்கின்றார், இது அக வழிச் செல்வு.

எஸ்.பொவின் மற்றைய நூல்களையெல்லாம் நான் படிக்கத்தொடங்கினேன். இறுதியாகப் படித்தது, 'ஆண்மை' எல்லாவற்றிலும் நான் காணும் இவைகளோடு மனிதனை அவன் பலத்திலும், பலகீனத்திலும் நேசிக்கத் தெரிந்த ஒர் உன்னதமான பண்பு, இது பல தோற்றங்களாக கொள்வதுதான் இவர் எழுத்தின் பலம். அவரே ஓரிடத்தில் கூறுகிறார். என் எழுத்துப் பணி போரே இது தொற்றித் தேவையான தேடலும், எழுத்து ஊழியந்தான் என்ன? செளந்தர்ய உபாசனையா? கலை ஆராதனையா? அழகுணர்ச்சிச் சலனங்களின் ஊற்று பிரேமை என்கிற அண்பும் உணர்ச்சிகளின் அழகே. ஊற்றின் உதைப்பு ஆக்கம் கலை ஆக்க வெளிப்பாடே கலா நிறைவு ஆனந்தம்: இன்பம் சத்திய எழுத்தின் சரஸ்விடுதலை வெறியே. வெறியின் அம்ஸம் ஆவேசம், அடக்குமுறை, அட்டுழியம் அக்கிரமம், அநியாயம், அதர்மம் அழிவு, எனப் புழுத்துப் பெருகும் ஊழல்களைக் கண்டு ஆவேசம், அவற்றிலிருந்து மனிதம் விடுதலை சுகிக்கவேண்டுமென்கிற வெளி. சத்தியத்தினதும் தர்மத்தினதும் பரிபாலனம் விடுதலைக்கான உத்திரவாதம் இவையே மானுஷிகத்தின் ஆதாரம்.

ஷெல்லியின் A defence of poetry க்குப் பிறகு, எழுத்துப் பற்றிய ஆதார அறிக்கை நான் படித்தனவற்றுள், இதுதான் குறிப்பிடத்தக்கது என்பது என் அபிப்பிராயம். 'விடுதலை வெறி' தான் ஷெல்லியைக் கவிஞனாக்கியது Poets are the unacknowledged legislators Of the world என்பது ஷெல்லியின் கருத்து.

பாரதியின் படைப்புக்களிலும் நம்மால் இந்த 'விடுதலை' வெறியைக் காண முடிகிறது. அவர் ஷெல்லிதாசனாகத் தம்மைக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டதில் ஆச்சர்யமில்லை, நவயுவக் கவிஞனாக எஸ்.பொ போற்றும் பாரதியையும் எஸ்.பொ.வையும் பிணைப்பதும் இவ்விடுதலை வெறியே. 'சத்திய ஆவேசம்' என்றும் சொல்லலாம். உணர்ச்சி வழி எழுதும் இவர்கள் யாவருமே incorrigible romanics ஆக இருப்பதைத் தவிர்க்க முடியாது.

மீதி அடுத்த வாரம்..

மேற்கத்திய சினிமாவில் பாலுறவுப் பிரச்சனைகள்

பாக்கியராஜின் படங்களைப் பற்றி மதிப்பீடு செய்ய நினைத்தபோது உண்மையில் ஞாபகத்திற்கு வந்தது எங்கெல் ஸியின் குடும்பம் தனிச்சொத்து அரசு ஆகியவற்றின் தோற்றம் நூலும். இத்தாலிய திரைப்பட இயக்குநர் பெர்னாடோ பெர்ட்லூஸியின் The Last tango in paris படமும் தான். பெர்னாடோ பெர்ட்லூஸி மார்க்ஸியத்தில் ஆழ்ந்த ஞானமுள்ளவர். பாஸிஸத்திற்கு எதிரான கம்யூனிஸ்ட்டுக்களின் போராட்டத்தை 1940யிலும் கலாச்சார புரட்சிக்கு முந்திய சீனத்தை The last emperor மூலமும் திரையில் சொன்னவர்.

இவர் பாலுறவுச் சிக்கல்கள், மனோவியல் பற்றி ஆய்ந்த ஸீக்மன்ட் பிராண்டின் தீவிரமான பாதிப்புக்கு உள்ளானவர். இவரது The Last Tango in paris பிரான்ஸில் தடைசெய்யப்பட்டது. மூன்றாம் உலகநாடுகள் அனைத்திலும் தடை செய்யப்பட்டது. இப்படம் முற்றிலும் அன்ஸியமான ஆண் பெண்ணுக்கு இடையில் மிகச் சுதந்திரமாகவும் கட்டுப்பாடுகளற்றும் பிறநோக்கங்கள் அதுவுமற்றும் பாலுறவுக்காக மட்டுமே ஏற்படும் புணர்ச்சி நிலைகள், அது எழுப்பும் மனோ அவஸ்தைகள் பற்றிப் பேசுகிறது.

மார்லன் பிராண்டோ இப்படத்தில் மத்தியதரவயது ஆணை நடித்திருந்தார். சமூக ஒழுக்க அறிவியல் மதிப்பீடுகள் முற்றிலும் நிராகரித்த உடல் சந்தோஷம் மட்டுமே முக்கியம் எனச் சித்தரிக்கும் இப்படத்தில் நாயகி ஒரு இளம் வயதுப்பெண், இவளுக்கு திரைப்படம் தயாரிக்கும் இளம் வயது காதலனும் உண்டு.

இவர்களுக்கிடையிலான புணர்ச்சிக் காட்சிகள் நின்ற நிலையில், சுவற்றின் மீதும் வெற்றுத்தரையில் படுத்தபடியும், முகச்சவரம் செய்யும் மேஜையின் மேலும், குளியலறைக் தொட்டியிலும் என மிக இயல்பாக அதன் உக்ரத்துடன் (Violent) நிகழ்கிறது.

வன்முறைக்கும் ஒழுக்கநியதிகளைத் தாண்டாமல் மனிதனின் பாலுறவு விழைதலுக்கும் உன்மத்த நிலைக்கும் உடலுறவுக்கும் உள்ள தொடர்பை இக்காட்சிகள் பேசுகின்றன.

நிறைவேறாத பாலுறவு ஆசைகள், நிலவும் கலாச்சார தளத்தில் மோதும் போது உருவாகும் தான் (EGO) தான் சிருஷ்டிகரமான மனிதச் செயல்பாடுகளுக்கு அடிப்படை என்பார் ஸீக்மன்ட் பிராய்ட்.

ஒடுக்கப்பட்ட பாலுறவு இயல்புகள் குறித்து மிகநேர்மையாகவும் திறந்த மனதுடனும் இப்படத்தில் சொல்லியிருந்தார் பெர்ட்லூஸி. மனிதனின் பாலுறவு வேட்கைகள் தொடர்பான இந்த குழப்பம் எப்போதுமே மனிதனை அவன் இயல்பினின்று

இழுத்துப்போகவே செய்கிறது.

இது பெண் மீதான வன்முறைக்கும் அவனைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் கற்பழித்தலுக்கும் காரணமாகின்றது.

பாலுறவின் சுதந்திரத்தை மறுக்கும் பிரமைகள் கலாச்சாரம் மதம் தெய்வீகம் தாய்மை போன்ற கடுந்தாக்கங்களால் கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது. பாலுறவு வேட்கைகளை வெளிப்படையாகப் பேசுவதிலும் சித்தரிப்பதிலும்- ஒரு ஒடுக்குமுறைச் சமூகத்தில்- மனம் விடுதலை பெறுகிறது.

ஆண் பெண் உறுப்புகள் (genitals) தொடர்பான பிரமைகள் உடைபடவேண்டும். லிங்கமும் யோனியும் நமக்கு சிவ பார்வதி தெய்வ வழிபாட்டுச் சின்னங்கள். பெண்ணின் உறுப்புகள் கிளர்ச்சியூட்டுவதற்குப்பால் அதற்கு இயற்கையான செயல்பாடுகள் என்று எதுவுமில்லை என்ற கண்ணோட்டம் உடைபட வேண்டும்.

நமது சமூகத்தில் பாலுறவு பற்றிப் பெண்கள் பேசுவதோ, விவாதிப்பதோ, பரந்துபட்ட அறிவைக் கொண்டிருப்பதோ, தாய்மைக்கு அப்பால் உடல் சந்தோஷத்துக்கு மட்டுமே பாலுறவை நினைப்பதோ ஒழுக்கப் பிரச்சனைகள் ஆகியிருக்கிறது. கலாச்சாரப் பிரச்சனைகள் ஆகியிருக்கிறது.

இக்கலாச்சாரம் தாய்மை, மூடப்பட்ட மார்புகள், பிள்ளைபெறல், தெய்வீகம், தியாகம் போன்ற கடுந்தாக்கங்களால் நிறுவப்பட்டிருக்கிறது.

இக்கலாச்சாரம் கூட ஆண்களின் சௌகரியத்திற்கேற்ப பாலுறவு வேட்கை நிறைவேற்றம் பெண் உடம்பை கட்டுப்படுத்தல் என்கிற நியதிகளின் அடிப்படையில் உருவாகியிருக்கிறது.

மிக வெளிப்படையாகத் தெரியும் இரு மார்புகள், பெண் உறுப்பை வெளிப்படையாக காட்டும் இடுப்பு, நாபிச்சுழி இறக்கம் போன்றவற்றை மையப்படுத்தும் உடை

காதலனோ கணவனோ வந்து விட்டால் இழுத்துப் போர்த்திய, உடம்பை மூடின குங்குமம் தீட்டிய குடும்பப் பெண்ணான தாய்மை நிறைந்த கலாச்சாரச் சின்னமாய் ஆகிவிடுகிறது.

ஒப்பீட்டளவில் ஆணுக்குரிய பாலுறவு வேட்கை சார்ந்த சுதந்திரம் பெண்ணுக்கு இல்லை. இந்த நிறைவேறாத ஆசைகளை பாக்கியராஜ் தன் படங்களில் தாய்மை (பிள்ளை) தியாகம் கடுந்தாக்கத்துக்கு உள்ளேயே சித்தரிக்கிறார்.

பாக்கியராஜ் படங்களைப் பற்றிய முழுமையான மதிப்பீட்டுக்கு முன்னால் மேற்கத்திய பெண்ணிலைவாத பாலுறவுக் கருத்துக்களையும் சினிமாவில் அதன்

யமுன ராஜேந்திரன்

சித்தரிப்புக்களையும் பார்க்கவேண்டும்.

1. Donna Dietch இயக்குனராகி வெளிவந்த Desert Hearts திரைப்படம் பெண்களின் சமப்பாலுறவு பற்றிப் பேசுகிறது. (அமெரிக்கப்படம்)

2. Army Jones இயக்கிய Love letters படம் மற்றொரு பெண்ணின் கணவனோடு இளம் வயதுப்பெண் கொள்ளும் பாலுறவை மனத்தளத்திலிருந்து பார்க்கிறது (அமெரிக்கப்படம்)

3. Marteen Goris இயக்கிய நெதர்லாந்துப்படமான Broken Mirror ஒரு விபச்சார விடுதியில் பெண்களுக்கு ஏற்படும் வன்முறை சார்ந்த ஆண்களின் பாலுறவுச் சூரங்களைப் பற்றிப் பேசுகிறது.

4. Ana carolina இயக்கிய பிரேஸில் படமான sonno de valsac lady in shining Armour ஒரு பெண்ணின் பாலுறவு fantasyகளைச் சொல்லுகிறது.

5 லிஸி போர்டன் இயக்கிய அமெரிக்கப்படமான Working Girls திரைப்படம் விலைமாதர்கள் எனும் சமூகப் பிரிவு எவ்வாறு பாலுறவுத் தொழிற்சாலையில் (Sex industry) வேலை செய்யும் பெண்களாக மனம்மறந்த உடல் உறவை தொழில்நீதியாக பிரக்ஞையில் செய்கிறார்கள் என்பதை மனம் சிதறப் பேசுகிறது.

6. அபர்ணா சென்னின் வங்காளப்படமான ரூயவமை மரத்துக்கு மணம் செய்து வைக்கப்பட்ட ஒரு ஊமைப்பெண் அக்கிரமத்து ஆனால் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப்படுவது பற்றிப் பேசுகிறது. (1990 Women Centre Shots season இல் லண்டனில் நான் பார்த்த சில படங்கள் இவை.)

Desert Hearts படம் கணவனைப் பிரிந்து வேற்றாறுக்கு வரும் ஒரு பெண் அவ்வூரில் சிநேகிதமான ஒரு புரிந்துணர்வுள்ள பெண்ணுடன் கொள்ளும் அன்பு மற்றும் பாலுறவுக் காட்சிகளைச் சித்தரிக்கிறது. Love letters படம் தனது தாயின் காதல் கடிதங்களைப் பார்த்து சஞ்சலமுற்று பிறிதொரு ஆணுடன் கொள்ளும் பாலுறவு பற்றிச் செய்கிறது. Broken Mirrors படம் பாலுறவு நிகழ்வின் போது வாடிக்கையாளரால் கடித்துக் குதறப்பட்ட மார்புகள், உதடுகள் போன்றவற்றிலிருந்து பெருகும் இரத்தம் பற்றி கோபத்துடன் உரையாடப்படுகிறது. Lady in shining Armour இல் வரும் பெண்ணுக்கு உடல் உறவு அனுபவம் செங்குத்தான மலையிலிருந்து ஆழ்ந்த கடலுக்குள் குதிப்பதற்கான அனுபவமாகவும், கொழுந்து விட்டெரியும் நெருப்பின் மத்தியில் சாம்பலாகிப் போவதான அனுபவமாகவும் விரிகிறது. Working girls படம் உடல் உறவுக் காட்சிகளின் பொருள் வலயமான இயந்திரமான மனம் கலவாத தன்மையில் பற்றிச் சொல்கிறது. Sati படத்தில் மழை பெய்யும் இரவில் ஊமைப் பெண்ணை பலவந்தப்படுத்திப் புணரும் ஆணின் கபடத்தனத்தை வேசம் விலக்குகின்றது.

நான் மேலே குறிப்பிட்ட ஆறு படங்களும் பெண்கள் இயக்கிய படங்கள். இப்படங்கள் சித்தரிக்கும் உலகமும் அனுபவங்களும் எவ்வகையிலும் நம் சமூக வாழ்வுக்கு அந்நியமானவை அல்ல. இத்தகைய பாலுறவு ஒடுக்குமுறைகளும் பாலுறவு exploitations நம் சமூகத்திலும் புரையோடிப்போனவைதான்.

இம்மாதிரியான கவனங் கொள்ளத்தக்க பாலுறவு பற்றிச் சித்தரிக்கிற இரு இந்திப்படங்கள் உண்டு கோவிந்த நிஹ்லானின் ஆக்ரோஷ் ஒன்று, மற்றையது ஸியாம் பெணிகலின் ஆங்கூர்.

ஆக்ரோஷ் படத்தின் புணர்ச்சிக் காட்சியில் மன உளைச்சலும் வேட்கையும் சேர்ந்த உக்ரம் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது. ஆங்கூரில் மனம் விருப்பற்று தப்பிக்க வழியற்று submissive ஆகிப்போகும் பெண்ணின் உடல் வலி சார்ந்த முனகல்கள் பலாத்காரக் காட்சிகளில் சித்தரிக்கப்பட்டிருந்தது.

இவ்விரு படங்களிலும் பாலுறவு வியாபார நோக்கங்களுக்காக கையாளப்படுவதான விமர்சனமும் உண்டு.

பாலுறவு வியாபாரச் சரக்காகி விட்ட சூழலில் பெண் உடம்பு பண்டமாகி விட்ட சூழலில் இந்த பிரம்மையை கொடூரத்தை உடைக்க வேண்டும் என்று செய்யும் முயற்சிகள் கூட அப்படிப் பார்க்கப்படுவதற்கான சூழலே உலகெங்கும் நிலவுகிறது.

பாலுறவுப்புவழிபாட்டை உடைக்க வேண்டும் என்று கருதுகிற தீவிர தர்க்க முடிவுகள் group sex பற்றிப் பேசவேண்டியிருக்கிறது. தஸ்லீமா நஸ்ரீன் பேசுகிற free sex விடுதலைக்கான ஒரு அறை கூவல். ஒடுக்குமுறை அனைத்து வாழ்வும் கருத்தும் தழுவி கெட்டி தட்டிப்போகிறபோது ஆரம்பக் கலகம் அராஜகமாகவே தோன்றும். கலகமும் அராஜகமும் இன்றி புரட்சியும் இல்லை, சமூக மாற்றமும் இல்லை. Prostitution is revolt என்று பார்க்கப்படும் பார்வையிலும் உண்மை உண்டு. Prostitutes federation நகைப்புக்குரிய விஷயமில்லை. இத்தாலியின் நீலப்பட நடிகை La Cicciolina போட்டியிட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினராகி இருக்கிறார். பின் அமைப்பியல்வாதியும் தத்துவவாதியும் மனித உரிமைவாதியும் எய்ட்ஸ் நோயினால் மரணமுற்ற சிந்தனாவாதியுமான மிசேல் பூக்கோ எழுதியதாகக் சொல்லப்படும் Hard Core Pornography நாவல் ஒன்று உண்டு என்பதும் செய்தி.

பாலுறவு வழிபாட்டுக்குரிய விஷயம் என்பது தகர்க்கப்பட வேண்டும். பெண்ணின் பாலுறவு வேட்கைக்கும் பிள்ளைப் பெறுபெறுக்கும் தாய்மைக்கும் தியாகத்துக்கும் இருக்கும் இறுக்கமான உறவு தகர்க்கப்பட வேண்டும்.

பிள்ளைபெற்றுக்கொள்வதும் பெறுதலும் அவள் உரிமை ஆகவேண்டும்.

ராஜம் கிருஷ்ணன் கூடச் சொல்வார் அவள் உடற்கூறு இயலே அவளுக்கே எதிரி, அவளுடைய கருப்பை இன்றைக்கு அரசாங்க ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது (சுபமங்கலா பிப்ரவரி 1995)

இதையேதான் மேற்கத்திய பெண்ணிலைவாதிகள் Simone de Boueir இலிருந்து Juliet Mitchel வரை சொல்லக் கேட்கலாம்.

பெண்களை தனித்த ஒருமைகளாக எடுத்துக்கொண்டு அவர்களது பாலுறவுப் பிரச்சனைகள் (Sexuality) இந்திய தமிழ் சினிமாவில் நடைமுறை அனுபவங்கள்/சீரழிவுகள்

28ம் பக்கம் பார்க்க..

நல்லூர் ராஜதானி-வரலாற்றுத் தகவல்கள்

நல்லூரும் யாழ்ப்பாணமும்

கலாநிதி சி.க. சிற்றம்பலம், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் போன்றவர்களின் கருத்துப்படி யாபாபடுன எனக் கூறுவது நல்லூரையே.

".....யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் (சிங்கள நூல்கள் யாபாபடுன எனக் கூறுவன) என்பதும் நல்லூரையே குறித்தது எனலாம் ("யாழ்ப்பாண இராச்சியம்", கலாநிதி சி.க.சிற்றம்பலம், ஈழமுரசு 25.02.94)

மேலும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், எஸ்.என். குமாரசுவாமி போன்றவர்களின் கருத்துப்படியும் சிங்களவர் நல்லூரிற்கு வைத்த 'யாப்பநே' 'யாப்பா பட்டுநே'யே பின்னர் யாழ்ப்பாணமாக மருவியதென்பதையறியலாம்.

"வண. ஞானப்பிரகாச சுவாமியார்களும் இடப்பெயர் ஆசிரியராகிய திரு. எஸ்.டபிள்யூ குமாரசுவாமியவர்களும் யாழ்ப்பாடியின் கதை புனைந்துரையெனவும் இது போன்ற கதைகள் வையாபாடலிலும், தஷிண கைலாய புராணத்திலும் மலிந்து கிடக்கின்றனவெனக் கூறியதோடு, அந்தக்கவி வீரராகவன் உண்மைச் சரிதையை யாழ்ப்பாடி தலையில் வைபவமாலக்காரர் கட்டி வைத்தாரெனவும், அப்படியொருவன் இருக்கவில்லை. யாழ்ப்பாணம் பரிசிலாக ஒருவற்குக் கொடுக்கப்படவில்லையெனவும், சிங்களவர் நல்லூருக்கு வைத்த 'யாப்பநே', 'யாப்பா பட்டுநே' யென்னும் பெயரே பிற்காலத்தில் யாழ்ப்பாணமென மருவியதெனவும், யாழ்ப்பாணன் கதையை எழுது புலவர்கள் உருவகப்படுத்தி வைத்தார்களெனவும் கூறுவர் (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக்கம் 253)

முதலியார் இராசநாயகம் கலாநிதி க.செ.நடராசா போன்றவர்களின் கருத்து மேலுள்ள கருத்திற்கு முற்றும் எதிரானது. யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் என்ற தமிழ்ப்பெயரின் சிங்களத் திரிபே யாழ்ப்பாபட்டுநே என்பதே இவர்களது கருத்து.

"...சிங்களப் புலவரொருவர் தங்காலையில் எழுதி வைத்த நூலில் கண்ட 'யாப்பாபட்டுநே'யென்னும் பெயரை யாழ்ப்பாண வாசிகள் எவ்விதமாயறிந்தமைத்துக் கொண்டனரென்பது ஆச்சரியம். 'யாப்பா பட்டுநே'க்கும், 'நல்லூருக்கும்' கருத்துப் பொருத்தமிருந்தாலும் முந்திய பெயரை நல்லூருக்கிட்டு வழங்கவேண்டிய அவசியமில்லை. நல்லூரென முற்காலத்தில் தமிழர் சிங்கள நாட்டிலிட்டு வழங்கிய ஊர்ப்பெயர்களை இன்றும் அவ்வண்ணமே நல்லூரென வழைக்குள் சிங்களவர்,

யாழ்ப்பாணத்திலிருக்கும் நல்லூரென்னும் பெயரைச் சிங்களமாக மாற்றி வைத்தாரென்பது விந்தையே. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிங்களப் பெயருடைய வீரர்களையுங் காணிகளையுந் தமிழர் தமிழ்ப் பெயராக்காது விட்டது அதினும் விந்தையே. இனிப் பட்டுந் என்பது சிங்கள மொழியா? பட்டினமென்னுந் தமிழ் மொழியின் சிதைவென்பதைப் பள்ளிச் சிறுவருமறிவரே. ஆகையால் யாழ்ப்பாண பட்டின என்னுந் தமிழ்ப்பெயரையே 'யாப்பா பப்பட்டுநே'யெனச் சிங்களவர் சிதைத்து வழங்கினர். என்பது தெளிவாகும். (யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம் பக்கம் 254)

இப்பிரச்சனைப்பற்றிய கலாநிதி க.செ. நடராசாவின் கருத்தும் கவனத்தில் கொள்ளப்படவேண்டியது. இவர் இது பற்றி நல்லதொரு விளக்கத்தைத் தந்துள்ளார்.

"... சிங்களப் பெயராகக் கருதப்பட்ட 'யாபாபட்டுன' என்பது 'யாபா' என்ற பதமும் 'பட்டுன' என்ற பதமும் இணைந்த சொற்கூட்டாகும். 'பட்டுன'வென்பது தமிழிலே பட்டினம் என்று வழங்கும் துறைமுக நகரத்தைக் குறிக்கும் சொல்லின் திரிபாகும். அச் சொல் தமிழிலே சங்க கால இலக்கியத் தொகுதிகளுள் ஒன்றான பத்துப்பாட்டிற் பட்டினப்பாலை என்ற பாடலில் உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. இது கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட சிங்களச் சொல் என்று கொள்ள எள்ளளவும் இடமில்லை.....

....யாவா என்பது யாபா என மருவி வந்தது என்ற கருத்து ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாயில்லை. அதனால் யாபா என்பது ஜாவா என்பதன் தமிழ் உருவம் என்று கருதமுடியாது. அன்றியும் அது ஜாவா என்பதன் சிங்கள வடிவமாமன்று? ஏனெனில் சிங்கள இலக்கியங்களில் ஜாவாவை யாபா என்று குறிப்பிடும் வழக்கம் என்றும் இருந்ததில்லை...அதனால் யாழ்ப்பாணப் பட்டினம் என்ற பெயரைக் கொண்டே சிங்களப் பெயரான 'யாபாபட்டுன' என்ற பெயர் புனையப்பட்டிருக்கிறது என்பதே பொருத்தமான முடிவாகும்.

(யாழ்ப்பாணம் என்ற பெயரின் காரணங்கள்..... கலாநிதி க.செ.நடராசா, தமிழோசை 11-11-93)" மேற்படி கட்டுரையில் க.செ. நடராசா தனது முடிவிற்கு காதாரமாக இன்னுமொரு காரணத்தையும் முன்வைக்கின்றார்.

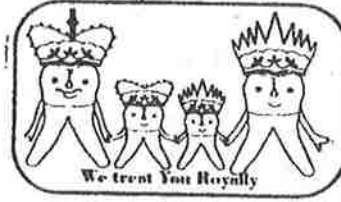
மேலும் ஊர்ப்பெயர்களை மற்றொரு மொழியிற் பெயர்த்து அவ்வூரவர்களால் உபயோகிக்கப்படும் வழக்கம் நடைமுறையில் இருப்பதில்லை. யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் அதன் சிங்கள மொழி பெயர்ப்பு என்று கருதப்படும் 'யாபநே' என்ற பதத்தால் வழங்காது என 'நல்லூருவ' என்று வழங்கி

வ. ந. கிரிதரன்

Scarborough Dental Office

- Cosmetic Dentistry
- Crown & Bridges
- Gum Treatment
- Root canals
- Bleaching
- Dentures
- Surgery

- ★ அவசர சிகிச்சைகளுக்கு முன்னறிவிப்பு இன்றி சிகிச்சை வழங்கப்படும்
- ★ அழகுபடுத்தும் பற்சிகிச்சைகள்
- ★ காப்புறுதித் திட்டங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.
- ★ சமூக உதவிப் பணம் பெறுபவர்களுக்கும் சிகிச்சை வழங்கப்படும்

Dr. Athi K. Somasundaram

டாக்டர் ஆதிகணபதி சோமசுந்தரம்

பேராதனை பல்கலைக்கழகம், சென்னை மருத்துவக் கல்லூரி,
கனடா தேசிய பல்வைத்திய சபை

TEL:(416) 750 9969

FAX:(416) 750-9967

**2155 LAWRENCE AVE EAST, SUITE 10
(AT BIRCHMOUNT), SCARBOROUGH**

•WHEEL CHAIR ACCESS

•FREE PARKING

திங்கள் முதல் சனி வரை
காலை 9 மணி - மாலை 9 மணி வரை
ஞாயிறு தினங்களில்
நண்பகல் 12 - மாலை 5 மணி வரை
(ஞாயிறு தினங்களில் சேவையைப்
பெற்றுக் கொள்ள முன்னறிவித்தல்
செய்து கொள்ளுங்கள்)

★ 24 மணி நேர அவசர சிகிச்சை சேவை

Monday-Saturday
9 AM-9 PM
Sundays
12 NOON-5 PM
Sunday by appointment only
24 HRS EMERGENCY SERVICE

**ஈழ இயக்கத்தின் இறுதி
வெற்றி வீரனாக
தன்னைக் கருதிக்
கொள்ளும்**

**பிரபாகரனுக்கு வரலாறு
அவருக்கு மட்டுமே
சொந்தமானது. அது
எத்தனை உயிர்களைப்
பலி கொண்டாலும்
பரவாயில்லை. இதுதான்
அவரது இருப்பின்
மையமே.**

1991 இல் நான் ஐலண்ட் ஞாயிற்றுப் பதிப்புக்காக எழுதிய கட்டுரைகளின் தொகுப்பை அழகாக வெளியிட்டிருந்தார். அதிலிருந்து ஈழ இயக்கங்களின் ஆரம்பம், வளர்ச்சி பற்றி நன்கு ஆய்வு செய்யப்பட்டதும் ஆவணப்படுத்தப்பட்டதுமான நூல் ஒன்றை எழுதும்படி பல தடவைகள் என்னை வற்புறுத்தியிருந்தார். தமிழ் அரசியல், ஈழப் போர் போன்றவற்றினால் ஏற்பட்ட வாராந்த தடங்கலினால் அந்த வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட முடியவில்லை. பின்னர் அவர் தானாகவே அதைச் செய்ய முன்வந்ததாக கேள்விப்பட்டேன். ஈழ இயக்கத்தின் ஆரம்ப வரலாற்றின் பயங்கரமான பகுதிகள் பற்றிய அவரது விசாரணைகளை அவரது உயிருக்கு உலையாய் அமைந்ததை அறியக் கூடியதாக உள்ளது. தமிழ் அரசியல் தங்கள் ஏகபோக சொத்து என்று கருதும் புலிகளுக்கு தமிழ் இயக்க வரலாறும் அவர்களுக்கே உரியது. பிரபாகரன் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் முதன் முதலாக பேனாவைத் தூக்கினார் என்றால் அது சபாலிங்கம் தான். இப்போது அவர் இறந்து விட்டார்.

லண்டனில் செல்வாக்கு மிக்க குழு ஒன்று இந்தக் கொலைக்கு புலிகளை காரணம் என்று ஐரோப்பிய அரசுகளிடம் புலிகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும்படி கோரிக்கை விடுத்திருப்பதாக அறிகிறேன். இதற்கு காரணம், ஐரோப்பா, இந்தியா, இலங்கை, வட அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர்கள், அறிவுஜீவிகள், சமூக சேவையாளர், பத்திரிகையாளர் போன்றோருடன் நெருக்கமான

ஈழ வரலாற்றிற்கான ஏக உரிமை சபாலிங்கத்துள் மரணம்

தராக்கி

ஐலண்ட் பத்திரிகையில் கடந்த வாரம் தராக்கி எழுதிய கட்டுரையிலிருந்து சில முக்கிய பகுதிகள் இங்கே பிரசுரமாகின்றன.

தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தவர்களில் சபாலிங்கமும் ஒருவர். அவர்களின் பார்வையில் சபாலிங்கம் ஒரு நேர்மையான மனிதர், தனது செயற்பாடுகளுக்காக தன்னை கடனில் அமிழ்த்திக் கொண்டவர்.

பிரான்சில் உள்ள அவரது சகபாடிகள் அவரது மரணத்திற்கு காரணமாக பின் வருவதைக் கூறுகின்றனர். 'தாயகத்திற்கு' எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில் ஈழ இயக்கத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் பிரபாகரன் சம்பந்தப்பட்ட இரண்டு விடயங்களை கேள்விக்குள்ளாக்குகிறார். ஒன்று குட்டிமணி, தங்கத்துரை கைது, மற்றது நீர்வேலி வங்கிக் கொள்ளை.

இந்த விடயங்கள் பற்றி தற்போது கூறப்படுகின்ற விடயங்களை கேள்விக்குள்ளாக்கி தான் விரைவில் உண்மையை வெளிக் கொணர்வதாகக் கூறியிருக்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் மேற்படி இரு சம்பவங்களிலும் பிரபாகரன் துரோகம் செய்ததாக அவர் குற்றம் சாட்டுகிறார்.

குட்டிமணி தமிழ் நாடு செல்ல படகுக்கு காத்து நின்ற போது கைது செய்யப்பட்டார். அவர் தப்பிச் செல்வது பற்றிய விபரங்களை யாரோ தகவல் கொடுத்ததாகவே பரவலாக நம்பப்பட்டது. குட்டிமணி மீது கோபம் கொண்ட படகுக்காரர் தகவல் கொடுத்ததாக ஒரு தகவல். மற்றது குட்டிமணியைத் தொலைத்துக்கட்ட பிரபாகரனே செய்தி கொடுத்ததாக தகவல். டெலோ இயக்கம் இதையே வலியுறுத்தி வந்தது. ஆனால் 86இல் படகுக்காரர் இரக்கமின்றி புலிகளால் படுகொலை செய்யப்பட்டார். யாரும் இது பற்றி சரியாக கூறமுடியாது. அத்துடன் குட்டிமணியும் வெலிக்கடையில் ஏற்கனவே கொல்லப்பட்டிருந்தார்.

நீர்வேலி வங்கிக் கொள்ளை பற்றி சபாலிங்கம் எழுப்பிய

கேள்வியும் அதன் விளக்கமும் ஆச்சரியமானவை. 79 இல் புலிகள் இயக்கம் பிரிந்த போது பிரபாகரன் எந்த வளங்களும் இன்றி நண்பர்களுடன் குட்டிமணி, தங்கத்துரை தலைமையிலான டெலோவில் சேர்ந்து அவர்களுக்காக கொஞ்சக் காலம் வேலை செய்தார். அந்த நேரத்தில் அவர் நீர்வேலி வங்கிக் கொள்ளையில் பங்கு கொண்டார். டெலோ இயக்கம் தொடங்கிய ஒப்போர்தேவனும் இதில் பங்கு கொண்டார். தாயகத்தில் வெளிவந்த கட்டுரையில் இந்த கொள்ளையில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் இறந்து விட்டார்கள் என்பதை சபாலிங்கம் கூட்டிக் காட்டினார். ஒன்றில் அரசு படைகளாலோ, அல்லது புலிகளாலோ அவர்கள் கொல்லப்பட்டனர். எனவே இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அனைவரும் இந்த உலகில் இருந்து அழிக்கப்படுவதில் பிரபாகரனுக்கு பயன் இருந்தது என்பதை சபாலிங்கம் கருத்துக் கூற முயன்றிருக்கிறார்.

நீர்வேலி வங்கிக் கொள்ளை பிரபாகரனின் வாழ்வில் ஒரு கறையாகும். புலிகளின் இயக்க விதிப்படி வேறியக்கங்களில் சேர்பவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தனது சமகாலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலரை அந்தக் காரணத்துக்காகவே பிரபாகரன் கொன்றிருக்கிறார். இங்கே சபாலிங்கம் அங்வாறான விடயங்களுக்கு சான்று சேர்த்து புத்தகம் எழுத முயலுவதைக் காண்கிறோம்.

அதற்கு முன்னர் தாயகம் பற்றி... இரண்டு ஈழ யுத்த காலங்களிலும் வெளிவந்த கருமையான புலிகள் இயக்க எதிர்ப்பு வெளியீடு இதுவாகும். தாயகம் புலிகள் மீது செய்த விமர்சனங்கள் ஏற்படுத்திய தரத்துடன் ஒப்பிடுகையில்

இராணுவத்தின் 'உளவியல் நடவடிக்கை' தூரர்கள் பாலர் பாடசாலைப் பிள்ளைகள் போன்றே தோன்றுவர். இரண்டு வருடங்கள் பத்திரிகையாக வெளிவந்த பின்னர் 92 இல் புலிகள் தாயகம் விற்கும் கடைகளை மிரட்டி, போட்டிப் பத்திரிகையான செந்தாமரைக்கு சார்பாக அதன் விற்பனையை குலைத்த போது அது சஞ்சிகையாக மாற நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

தற்போது ரொறன் ரோவில் வசிக்கும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இளம் எழுத்தாளரான ஜோர்ஜ் குருஷ் சேவிலால் வெளியிடப்படுகிறது.

புலிகளை கடுமையாக விமர்சிக்கும் குருஷ்சேவ் போன்றவர்கள் தொடர்ந்தும் ஆரோக கியமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும் போது ஏன் சபாலிங்கத்தைக் கொல்வதற்கு யாரும் இவ்வளவு கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டிருக்க

வேண்டும் என்பது பலருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. ஆர்வமுள்ள புலிகள் பற்றிய விமர்சகர்கள் போலன்றி, ஈழ இயக்கத்தின் ஆரம்பமுன்னோடிகளில் தற்போது எஞ்சியிருப்பவர்களில் ஒருவரான சபாலிங்கத்தால் இந்த விடயங்கள் கூறப்படுவது அவரைக் கொன்றவர்களுக்கு மிகவும் முக்கியமான ஒன்றாக இருந்திருக்க வேண்டும். இந்த ஈழ இயக்கத்திலிருந்து தான் பிரபாகரன் என்ற சிறுவன் ஒரு கெரில்லாவாக உருவாக்கப்பட்டான்.

71இல் ஜே.வி.பி ஒடுக்கப்பட்ட பின்னர் தமிழ்மாணவர் பேரவையை ஆரம்பித்த சத்தியசீலனுக்கு சபாலிங்கம் சகபாடியாவர். இந்த அமைப்பு ச.க காலத்தில் தரப்படுத்தலை எதிர்த்து தொடங்கப்பட்டதாகும். இந்த அமைப்பு ஆயுதப் போராட்டத்தை வலியுறுத்தியது.

1972இல் பிரபாகரன் சத்தியசீலனின் இரகசிய அமைப்பில் சேர்ந்து கொண்டார். கட்டுபெத்தையில் மாணவராக இருந்த

சபாலிங்கம், சத்தியசீலன், பூபதி மற்றும் பலர் மார்ச் 73ல் பொலிசாரால் கைது செய்யப்பட்டனர். இயக்கம் இந்த நிலையில் சிதைக்கப்பட்ட போதிலும் பிரபாகரன் தப்பித்துக் கொண்டார். அநுராதபுரம் புதிய சிறையில் சபர்லிங்கம் சிறை வைக்கப்பட்டிருந்த போது, பிரபாகரனுடன் புதிய தமிழ் புலிகள் அமைப்பை ஆரம்பித்த செட்டி

சேர்ந்தவர் என்று பலர் அவசரப்பட்டு கூறினர்.

ஒருநாள் இரவு அவர் உப்பளத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்த போது அவரது கதவை யாரோ தட்டினார். அது சத்தியசீலனின் குழுவில் இருந்த சிறுவன். அவர் அங்கே அடைக்கலம் தேடினார். தனது வதிவிடத்தில் பல வாரங்கள் பாதுகாப்பான சூழ்நிலை வரும்வரை

சபாலிங்கம் மறைத்து வைத்திருந்தார்.

புலிகள் தான் இந்தக் கொலையைச் செய்தார்கள் என்றால் எழுபதுகளில் தொடங்கிய ஈழ இயக்கத்துடன் நெருக்கமான தொடர்புகள் கொண்டிருந்து தற்போது மேற்கு நாடுகளில் வசிப்பவர்களுக்கு அது தரும் செய்தி இதுதான். வரலாறு வெற்றிவீரன் பிரபாகரன் சொல்வதன்படி தான் எழுதப்படும்.

சத்தியசீலன், இணு விலில் வைத்து

பிரபாகரன் கைது செய்யப்படுவதிலிருந்து காப்பாற்றிய சோட்பாலா இருவரும் ஜேர்மனியில் வாழ்கிறார்கள். ஐயர் என்ற யாழ்ப்பாண பிராமணர் புலிகளின் ஆரம்பகால பொருளாளராக இருந்தவர் தற்போது ஐரோப்பாவில் வாழ்கிறார். 85ல் பிரபாகரனுடன் மோதல் ஏற்படும்வரை பிரபாகரனுக்கு சமமாக இருந்த ராகவன் தற்போது லண்டனில் வசிக்கிறார். ஆனால் எல்லோரும் இன்றுவரை மொனமாக இருக்கிறார்கள். இவர்கள் அனைவரையும் சந்திக்க சபாலிங்கம் திட்டமிட்டிருந்தார். அதன் மூலம் இன்னொரு வரலாற்றைச் சொல்ல அவர் முயன்றார்.

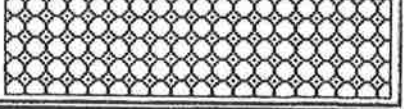
ஈழ இயக்கத்தின் இறுதி வெற்றி வீரனாக தன்னைக் கருதிக் கொள்ளும் பிரபாகரனுக்கு வரலாறு அவருக்கு மட்டுமே சொந்தமானது. அது எத்தனை உயிர்களைப் பலி கொண்டாலும் பரவாயில்லை. இதுதான் அவரது இருப்பின் மையமே.

79 இல் புலிகள் இயக்கம் பிரிந்த போது பிரபாகரன் எந்த வளங்களும் இன்றி நண்பர்களுடன் குட்டிமணி, தங்கத்துரை தலைமையிலான டெலோவில் சேர்ந்து அவர்களுக்காக கொஞ்சக் காலம் வேலை செய்தார். அந்த நேரத்தில் அவர் நீர்வேலி வங்கிக் கொள்ளையில் பங்கு கொண்டார்..... நீர்வேலி வங்கிக் கொள்ளை பிரபாகரனின் வாழ்வில் ஒரு கறையாகும். புலிகளின் இயக்க விதிப்புடி வேறியக்கங்களில் சேர்பவர்களுக்கு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. தனது சமகாலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் பலரை அந்தக் காரணத்துக்காகவே பிரபாகரன் கொன்றிருக்கிறார்.

தனபாலசிங்கம், கண்ணாடி பத்தன், ரத்தினகுமார் ஆகியோர் சிறையுடைத்து தப்பிச் சென்றனர். இதன் பின்னர் சபாலிங்கமும் மற்றவர்களும் போகம்பரை சிறைச்சாலைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். ஒருநாள் இரண்டாம் மாடியிலிருந்து தவறி விழுந்தார். இந்த விபத்தில் இவரது இடக்கை நிரந்தரமாக பாதிக்கப்பட்டது.

75 மாசி மாதம் விடுவிக்கப்பட்ட சபாலிங்கம் பரந்தன் உப்பளத்தில் வேலை செய்தார். வரதராஜப்பெருமாள் முக்கிய மாணவராக இருந்த ஈழவிடுதலை இயக்கத்துடன் இருந்த தொடர்புகள் தவிர மற்றவர்கள் போல் இவரும் மெதுவாக ஒதுங்கத் தொடங்கினார். ஈழவிடுதலை இயக்கத்தில் இருந்த இன்னொரு உறுப்பினர் புஷ்பராஜா. இவரும் பெருமாள் போல ஈ.பி.ஆர். எல்.எஃப்.இல் சேர்ந்து கொண்டார்.

சபாலிங்கத்தின் சமீபத்திய வேலைகளில் புஷ்பராஜா நெருக்கமான தொடர்பு கொண்டிருந்ததால் அவரையும் ஈ.பி.ஆர்.எல்.எஃப்.ஐச்

ஈழத்தின் சிருஷ்டி இலக்கியம் 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோன்ற ஆரம்பித்த தென்னாலும் ஈழகேசரியின் காலகட்டத்தில்தான்- அதாவது 1930க்குப் பிறகுதான் புதிய உருவமும், மலர்ச்சியும் வளர்ச்சியும் பெற ஆரம்பித்தது என்று கூறலாம்.

“இவ்வாண்டில் மகத்தான சம்பவம் சைவ பரிகாரம் என்ற தமிழ் நூல். அது அசாதாரண இலக்கியம். கிறிஸ்து மதத்தை எதிர்த்து ஆணித்தரமாக சைவக்கோட்பாடுகளை நிலைநிறுத்தும் நூல். அது முற்றிலும் புதிய தந்திரங்களைக்கையாண்டு நமது சமயத்தைத் தாக்குகிறது. அது கிறிஸ்தவ சமயம் முறையற்றது. பயனற்றது என்று சொல்லவில்லை. இரண்டிற்கும் நடுவே இரு சமயங்களையும் எதிரெதிரே வைத்து கிறிஸ்தவ ஆகமத்திற்கு சரியான சைவாகமங்களைக் காட்டி அதற்கு இது குறைவொன்றுமில்லையே? சைவத்தை விடக் கிறிஸ்தவ மதத்தில் என்ன விசேஷம் இருக்கிறது? என்பதை எடுத்து அலசுகிறது. முழுக்கு, தீர்த்தம் பிரார்த்தனை, விரதம், யாத்திரை, லிங்காராதனை எல்லாம் நம்மிடம் உண்டு என்று பைபிள் ஆதாரத்துடன் காட்டுகிறது. இருபது விஷயங்களை அது அலசுகிறது. முதல்தரமான முனைதான் இதை எழுதியிருக்க வேண்டும் இந்நூல் நமக்குப் பெருங்கெடுதல் செய்கிறது”

அடுத்தது இலக்கியம்.

இதிகாச புராணங்கள், இலக்கணம், மொழி ஆகியவற்றிலும் அவருடைய கண்ணோட்டம் சென்றது. அவர், அக்காலத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட காப்பியங்களைத் திறனாய்ந்து மறுப்பு எழுதினார். உதாரணமாக வில்லிபுத்தூரார் வாசினார் பாரதம் என்னும் காப்பியத்தை வைணவர்கள் சேர்ந்து சிவபெருமானைப் புகழ்ந்து ஆங்காங்கு செய்யப்பட்டுள்ள அருஞ்செய்யுட்களையெல்லாம் நீக்கி பிரசுரித்த காலத்தில் அக்குறையை வெளிப்படுத்தி உள்ளவாறே பதிப்பித்தார் என்று வித்துவான் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை குறிப்பிட்டிருப்பது நோக்கத்தக்கது. கூழங்கைத்தம்பிரான் நன்னூலுக்கு எழுதிய உரையை விமர்சித்து அதைப் பல மாற்றங்களோடும் புதிய திருத்தங்களோடும் வெளியிட்டார்.

திறனாய்வு

கலைப் பிள்ளைகள்

பத்திரிகைகளைக் கூட நாவலர் விட்டுவைக்கவில்லை. ஈழத்தின் முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகையான 'உதயதாரகை'யை பின்வருமாறு விமர்சித்தார்.

“உதயதாரகையே’ நீ சனங்களின் பணத்தினாலேதானே இவ்வளவு காலம் நிலைபெற்றிருந்தாய்! பத்திரிகையின் கடமை அறிந்தாயா? சனங்களுக்குப் பொது நன்மை செய்வது பத்திரிகையின் கடன். நீ என்ன செய்கிறாய்?... சனங்களின் பணம் கொண்டு நடாத்தப்படுகிற உதயதாரகை இதிலே தன் கடமையைச் செய்கிறதா? இல்லை... பொது சனங்களுக்கு மாறாக பொய் பேசுகிறது... வெகுசனத்துரோகியாகிய உதயதாரகையை இப்போதும் சனங்கள் வாங்குகிறார்களா?”

தமிழ் மொழியைப்பற்றி கட்டுரைகளும், உரை நூல்களும் வகுத்தார். அவர் வெளியிட்ட சூடாமணி நிகண்டு கூட விமர்சனத்தின்பாற்பட்டதுதான்.

முன்னரவது சமூக வாழ்க்கை, அரசியல் துறைகளையும் நாவலர் விமர்சித்தார். இவற்றில் புகுந்திருந்த ஊழல்களையும் குறைபாடுகளையும் காரசாரமாக விமர்சித்தார். ஒருசமயம் கவர்னருக்கு சமர்ப்பித்த விண்ணப்பத்தில் அவர் செய்துள்ள விமர்சனத்தின் ஒரு பகுதியை உதாரணமாகக் காட்டுகிறோம்.

வேலை தரும் விசயத்தில் சலுகையுடன் லஞ்சம் தலைவிரித்தாடுகிறது. தக்காருக்கு இடமேயில்லை. வேலைக்காரரை ஏஜெண்டு தன் கைப்பாவையாக ஆட்டி வைக்கிறார். ஜன சம்மதத்தை மதிப்பதில்லை. குலாயிகளின் உறவினர்களுக்கு கெல்லாம் வேட்டைதான். சில இடங்களில் உறவினரே நொத்தேருமாகி அட்டுழியம் செய்கிறார்கள். பத்திரப்பதிவுகளில் படுமோசம் நடக்கிறது....”

பத்திரிகைகளைக் கூட நாவலர் விட்டுவைக்கவில்லை. ஈழத்தின் முதல் தமிழ்ப் பத்திரிகையான 'உதயதாரகை'யை பின்வருமாறு விமர்சித்தார்.

“உதயதாரகையே’ நீ சனங்களின் பணத்தினாலேதானே இவ்வளவு காலம் நிலைபெற்றிருந்தாய்!

பத்திரிகையின் கடமை அறிந்தாயா? சனங்களுக்குப் பொது நன்மை செய்வது பத்திரிகையின் கடன். நீ என்ன செய்கிறாய்?... சனங்களின் பணம் கொண்டு நடாத்தப்படுகிற உதயதாரகை இதிலே தன் கடமையைச் செய்கிறதா? இல்லை... பொது சனங்களுக்கு மாறாக பொய் பேசுகிறது... வெகுசனத்துரோகியாகிய உதயதாரகையை இப்போதும் சனங்கள் வாங்குகிறார்களா?”

நாவலரின் விமர்சனங்கள் துணிச்சல் மிகுந்தவை. காரசாரமானவை. அதனால் அவை 'கண்டன நூல்கள்' என்ற பெயரையும் பெற்றிருக்கின்றன. அக்காலத்துழ்நிலையையும், நாவலரின் சரித்திராதிபாக பாத்திரத்தின் சமூகத்தன்மையையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால் அவருடைய திறனாய்வுகளில் 'கண்டனத் தொனி' மிகைத்திருப்பதில் வியப்பில்லை. இந்த அம்சங்கள்தான் நாவலரின் விமர்சனங்களிலுள்ள சிறப்பியல்புகளையும், குறைபாடுகளையும் எடுத்துக்காட்டக் கூடியனவாயிருக்கின்றன.

சிறப்பியல்புகளாவன, ஆழ்ந்த பொறுப்புணர்ச்சி, நேர்மை, வியக்கத்தக்க துணிச்சல், விஷய அழுத்தம், தெளிவு, தர்க்கீதி, புலமை முதலியன. குறைகளாவன: கண்டனப் பண்பு, தன் மதச் சார்புவாதம், அப்போதைய

சங்க அனாதை இல்ல ஆசிரியையான ஸார்மினா இவர் பணிபுரியும் மரஸ்ருன் அனாதை விடுதியில் வகுப்புகளும் உணவுப் பகுதிகளும் மண்முடைகளால் சூழப்பட்டுள்ளன. 'சிலர் இரு பெற்றோரும் கொல்லப்பட்டதை கண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஏழைகள். அவர்களுக்கு செல்ல இடமில்லை. அவர்கள் வீதிக் குழந்தைகள்' என்கிறார் அவர்.

இந்த உளவியல் பாதிப்பு குழந்தைகளுக்கு மட்டுமல்ல, இளைஞர்களுக்கும் தான்.

பதினொரு வயதான ரோயா என்ற அழகான பெண் குழந்தையின் தாய் வீட்டில் ஆடைகள் துவைத்துக் கொண்டிருக்கும் போது, ரெக்கட் தாக்குதலில் மகளின் கண்முன்னால் சில வாரங்களுக்கு முன் இறந்து போனார். 'ரெக்கட் என் அம்மாவைக் கொன்றது. என் அயலவர் வந்து இங்கே கொண்டு வந்து விட்டார்' என்கிறார் அழகுபடி மென்மையான குரலில். 'இன்னமும் என் சகோதரிக்கு என்ன நடந்தது என்று தெரியாது'

ரோயா, மற்ற அனாதைக் குழந்தைகள் போன்றே பாதிப்புக்குள்ளாகி அடிக்கடி ஞாபகமறதிக்குள்ளாகிறார். பாடசாலையில் படிப்பிக்கும் சலபமான பாடங்களைக் கூட அவளால் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க முடியவில்லை என்கிறார்கள் அவளது ஆசிரியர்கள்.

யுத்தத்தில் ரெக்கட்டுக்கள், துப்பாக்கிப் பிரயோகங்கள், கண்ணி வெடிகளால் கைகளையும் கால்களையும் இழந்தவர்கள் தான் அதிகமாக தெரிகிறார்கள். பதினொரு வயதான நாவீம் என்ற சிறுவன் தன் வலக்கையை இழந்து விட்டான். இவன் காபூல் வைத்தியசாலையில் இருந்தபடியே கூறுகிறார் 'நான் நண்பர்களுடன் வீட்டுக்கு முன்னால் விளையாடிக் கொண்டிருந்த போது அரச விமானம் வந்தது. நான் சொன்னேன்.. அவன் இங்கே குண்டு போடுவான் என்று. ஒரு ஏவுகணை வந்து என் கையைத் தாக்கிக் கொண்டு என் முன்னால் வெடித்தது'

கம்போடியா, அங்கோலாவில் கெரில்லாக்களாலும் இராணுவத்தினராலும் கைவிடப்பட்ட லட்சக்கணக்கான கண்ணிவெடிகள் தான் குழந்தைகளுக்கு மிகவும் ஆபத்தானவை. உலகெங்கும் 62 நாடுகளில் பத்துக்கோடி கண்ணி வெடிகள் விதைக்கப்பட்டு மீட்கப்படாதுள்ளன. இதில் ஆப்கானில் மட்டும் ஒரு கோடி கண்ணிவெடிகள் உள்ளன. இது உலகில் அதிகமான தொகையாகும்.

வருடாந்தம் ஆப்கானிஸ்தானில் நான்காயிரம் பேர் கொல்லப்படுகிறார்கள். அதேயளவு பேர் காயமடைகிறார்கள். எண்பது வீதமானோர் பொதுமக்கள் அதில் பலர் குழந்தைகள்.

பல கண்ணிவெடிகள் பிளாஸ்டிக்கினால் செய்யப்படுவதால் அவை வருடக்கணக்கில் பழுதடையாமல் இருக்கும். கெரில்லா அமைப்புகள் வைத்திருக்கும் கண்ணிவெடிகள் வரைபடங்களில் குறிக்கப்படுவதில்லை. விமானங்களில் இருந்து

ஏறியப்படும் கண்ணிவெடிகள் விளையாட்டுப் பொம்மைகள் போல இருப்பதால் குழந்தைகள் அவற்றை எடுத்து விளையாடும் போது பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

'வயல்களை துப்புரவாக்கல்: உலக நிலக்கண்ணிவெடி நெருக்கடிக்கான தீர்வு என்ற நூலில் கெவின் காசில் குறிப்பிடுகிறார் 'குழந்தை வயதாகும் போது அகற்றப்பட்ட அங்கத்தின் எலும்பு அதைச் சுற்றவுள்ள தசை, தோலை விட வேகமாக வளரும். இதனால் தசையைத் துளைத்து வளர்வதால் மீண்டும் அங்கம் அகற்ற வேண்டி ஏற்படும். இதனால் வேதனையும் நோய்த்தொற்றும் செயற்கை அங்கத்தை பாவிக்க முடியாத தன்மையும் ஏற்படும்'

யுத்தத்தினால் பல நகரங்கள் பாதிக்கப்படும் போது சுகாதார, போசாக்கு மட்டம் பெருமளவு பாதிக்கப்படும். செஞ்சிலுவைச் சங்க அறிக்கைப்படி காபூலில் 38 வீதமான வாசிகளுக்கு போசாக்குக் குறைவு உள்ளது. அதிலும் பெண் குழந்தைகள் மத்தியில் இது மிகவும் மோசமாக உள்ளது. இதற்கு காரணம்.. ஆப்கானிய கலாசாரப்படி ஆண்குழந்தைகளுக்கு முதலில் உணவூட்டிய பின்பே பெண் குழந்தைகளுக்கு மிஞ்சிய உணவு ஊட்டப்படும்.

ஆப்கானில் யுத்தத்தினால் கால்வாசிப் பெண்கள் விதவைகளாகியுள்ளனர். இதனால் குழந்தைகள் பாதிப்புறுகின்றனர். அடலா என்ற 45 வயதுப் பெண் தன் ஒன்பது குழந்தைகளில் நால்வரை அனாதை விடுதிக்கு கொடுத்துள்ளார். அதில் எட்டு வயதான இரட்டை ஆண்குழந்தைகளும் அடங்கும். இவளது கணவன் முன்று வருடங்களுக்கு முன் இறந்து போனார். 'என்னால் ஐந்து குழந்தைகளைத் தான் பராமரிக்க முடியும்' என்கிறார் இவர். வாராந்தம் இவர் அனாதை விடுதிக்கு வந்து பிள்ளைகளைப் பார்வையிட்டுச் செல்கிறார். காபூலில் எந்த பாடசாலையும் இயங்காததால் அனாதை விடுதியில் அவர்களுக்கு கல்வி வசதி கிடைக்கும் என்கிறார் அவர்.

குழந்தையின் உடல் ரீதியான பாதுகாப்பு தான் ஆபத்தான நிலையில் உள்ளது என்றில்லை. மருத்துவர்களும் கல்விமான்களும் யுத்த கலாசாரத்தில் வளர்ந்த அவர்களை உளவியல் ரீதியாக ஆரோக்கியமான வளர்ந்தவர்களாக ஆக்க முயற்சிக்கிறார்கள். தலைமுறைகளாக இரத்தம் சிந்த வைக்கும் இனவெறுப்பை அகற்ற அவர்கள் முயற்சிக்கிறார்கள்.

'எங்கள் குழந்தைகள் இந்த நிலைமைக்குள் பிறந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இதை விட வேறு உலகம் தெரியாது. தங்கள் உறவினர்கள் இறப்பதும் குண்டு வெடிப்பதும் வெடில்லினால் தாக்குண்டு வதும் தவிர வேறு எதுவும் தெரியாது. விடயங்களை செய்வதற்கு வேறு வழியுண்டு என்றும் அவர்களுக்குத் தெரியாது' என்கிறார் தயா சோமசுந்தரம்.

கலை இலக்கியமும் அரசியலும்

கலை இலக்கியப் படைப்புகளில்
கோட்பாட்டுச் சார்பு கலைத் தன்மைக்கு
உன்று செய்கிறது என வாதிப்போர்
கலைஞனுக்குக் கொள்கையோ
கோட்பாடோ இருக்கக் கூடாது,
அவ்வாறு இருந்தால் அவை கலை
இலக்கியப் படைப்புகளில் வெளிப்படக்
கூடாது என்று கருதுகிறார்களாயின்
அவர்கள் கருதும் கலைஞன் சமுதாய
உணர்வு குறைந்தவனாக அல்லது அந்த
உணர்வுக்கு பொய்யனாக இருக்க
வேண்டுகிறார்கள் என்றே கொள்ள
முடியும்.

சி.சிவசேகரம்

நன்றி: தாயகம், இலங்கை

வர்க்க சமுதாயத்தில் மனிதனது ஒவ்வொரு சிந்தனையும் செயற்பாடும் வர்க்கத்தன்மையுடையது என்ற கருத்தை மாக்ஸியச் சிந்தனையாளர்கள் பலரும் திரும்பத் திரும்பத் வலியுறுத்தி வந்துள்ளனர். வர்க்கத்தன்மையின் சுவடுகள் அரசியலில் மட்டுமின்றி விஞ்ஞானம், மருத்துவம், தொழில் நுட்பம் போன்ற அறிவுத்துறைகளிலும் மொழி, மதம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், கலை, கலாச்சாரம் போன்ற மானுடவியற் துறைகளிலும் தவறாது பதிந்திருக்கக் காணலாம். கலையை மனித வாழ்வின் மற்றைய செயற்பாடுகளினின்றும் பிரித்து அவற்றினின்றும் உயர்ந்தும் வேறுபட்டும் நிற்கும் ஒன்றாகவும் கலைஞன் சமுதாய மனிதனின்றும் வேறுபட்டவனாகவும் காட்டுகின்ற ஒரு போக்கையே "கலை கலைக்காகவே" என்ற கோஷம் உருவகப்படுத்தியது.

முதலாளித்துவம் கலையை வியாபாரப் பொருளாக மாற்றும் ஒரு சூழ்நிலையில் கலையின் சீரழிவை தடுத்து நிறுத்தும் தேவையைக் 'கலை கலைக்காகவே' என்ற கோஷத்தால் நிறைவு செய்ய முடியாது. கலைஞனது சுதந்திரம் அவனது சமுதாயத்தில் உள்ள மனிதர்கள் தம் உலகின் மானுட சமுதாயங்கள் சகலவற்றிலும் சுதந்திரத்தினுடனும் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனது உழைப்பு விடுதலையுடைய போதே கலையும் விடுதலை அடைய முடியும். எனவே கலை மனிதனுக்காகவும் மானுட இனத்துக்காகவும் முழுமானுட இனத்தினதும் விடுதலைக்குமாக என்ற நிலைப்பாடே இன்றைய சுரண்டல் சமுதாயத்தில் முதன்மை பெறமுடியும். இந்தத் தேவையை நிறைவேற்றும் கலைப்படைப்புகள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதற்கு விறைப்பான, யாந்திரீகமான முறையில் பதில் அளிப்பது இயலாது மட்டுமல்ல தவறானதுமாகும். வெறும் பிரச்சார சுலோகங்கள் இலக்கியங்களாகி விட முடியாது என்ற கருத்தை மார்க்ஸிச சிந்தனையாளர்கள் வற்புறுத்த தவறவில்லை. பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிகரக் கலையும் இலக்கியமும் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதற்காக சூத்திரங்களை மார்க்ஸிசத்தலைவர்கள் தர முனையாமைக்கு காரணம் அவ்வாறான சூத்திரங்கள் எதுவுமே இல்லை என்பதேயாகும் அதே சமயம் ஒரு படைப்பு முற்போக்கானதா இல்லையா என மதிப்பிடுவதற்கான அடிப்படைகளை மாக்ஸியச் சிந்தனையினின்றும் பெறமுடியும். இவ்வாறான விமர்சன அளவுகோல்கள் சமுதாயச் சூழ்நிலையையொட்டியே வகுக்கப்படுகின்றன. மேலும் கூறுவதானால், எந்த ஒரு சமுதாயத்திலும் காலத்தினதும் சூழ்நிலையினதும் ஆளுமைக்கு அப்பாற்பட்ட கலை இலக்கிய அழகியற் கோட்பாடுகளோ விமர்சன அளவுகோல்களோ இருந்ததில்லை. கலை கலைக்காகவே என்ற சுலோகம் ஓய்ந்து விட்டாலும் அதன் தோற்றத்துக்கு ஆதாரமாக இருந்த சிந்தனை முறை மடிந்து விடவில்லை. முற்போக்குக் கலை இலக்கியத்தின் வளர்ச்சியைச் சுரண்டும் வர்க்கங்களின் பிரதிநிதிகளால் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அதற்காக அவர்கள் கையைக் கட்டிக்கொண்டு சும்மா இருப்பதில்லை. ஒருபுறம் லாப வேட்கையால் சமுதாயச் சீரழிவுக்குக் காரணமான கீழ்த்தரமான படைப்புகளைச் சந்தைப் படுத்தும் கேளிக்கை வியாபாரிகள், மறுபுறம் பண்பாடு, மரபு, ஒழுக்க நெறிகள் என்பன பற்றிய பழைமைவாதக் கருத்துக்களை முழக்கத் தயங்குவதில்லை. கலை இலக்கியப் படைப்புகளின் சமுதாய முக்கியத்துவத்தையும் சமுதாய மாற்றத்தில் அவை வகிக்கக் கூடிய பங்களையும் நன்குணரும் காரணத்தாலேயேதான் முற்போக்குக் கலை இலக்கிய

இயக்கம் வியாபார நோக்கங்களால் கலை இலக்கியத்துறைகளில் ஏற்படும் சீரழிவையும் பழமை பேணலின் கலாசாரத் தேக்க நிலையையும் வன்மையாக எதிர்க்கிறது. சமுதாய மாற்றத்தை முன்னெடுத்து செல்லும் புரட்சிகர ஆக்கங்களை ஊக்குவிக்கும் அதே சமயம் மக்களது கவனத்தைச் திசை திருப்பமுனையும் முயற்சிகளைப் பற்றி எச்சரிக்கிறது. புரட்சிகர கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது பற்றிக் கருத்து வேறுபாடுகள் இருப்பது இயல்பானதே. ஆயினும் இவை கலை இலக்கியப் படைப்புக்களின் நோக்கம் பற்றி மாக்ஸிவாதிக்கிடையே நிலவும் கருத்துக்கட்கும் மாக்ஸிச விரோதிகளது கருத்துக்கட்குமிடையிலான வேறுபாடுகள் போன்று பாரிய முரண்பாடுகளால்.

மாக்ஸிச விரோதிகள் நேரடியாகவே தம் மாக்ஸிச விரோத நிலைப்பாட்டை முன்வைக்கும் போது அவர்களது கருத்துக்களை முறியடிப்பது எளிதானது. தனிமனிதத்துவம், அரசியல் ஆதிக்கத்துக்குட்பட்ட கலை இலக்கியப் படைப்புக்கள் என்றவாறான வெள்ளாட்டு வேஷங்களுடன் வரும் மாக்ஸிச விரோத ஓநாய்களை எல்லாராலும் எப்போதும் எளிதாக அடையாளங் காண முடிவதில்லை. ஓநாய்கள் என்றாயினும் ஊனையிட்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொள்கின்றன. எனினும் கலை இலக்கியம் பற்றிய தவறான சிந்தனைகளை உடனுக்குடன் அடையாளங் காட்டுவது மாக்ஸிச விமர்சகர்களது முக்கியமான பணி என்றே கருதுகிறேன்.

அரசியல் நிறுவனங்களதும் அரசியற்கோட்பாடுகளினதும் ஆதிக்கத்தினின்று கலை இலக்கியப் படைப்புக்களைப் பாதுகாக்கிறதாகப் பாவனை செய்கின்ற குழுக்களும் தனிநபர்களும் நீண்டகாலமாகவே தமிழகத்திலும் இலங்கையிலும் செயற்பட்டு வந்துள்ளனர். அரசியல் நிறுவனங்களெனவும் கோட்பாடுகளெனவும் பொதுப்படவே பேசப்பட்டு வருகின்றபோதிலும் இவர்களது தாக்குதலின் பிரதான இலக்கு இடதுசாரிக் கட்சிகளும் முற்போக்கு இலக்கிய வாதிகளுமே என்பதில் அதிகம் ஐயத்துக்கு இடமில்லை. அரசியற் கோட்பாடுகளை ஆக்க இலக்கியப்படைப்புக்களின் மீது வலிந்து திணிப்பது அப்படைப்பின் கலைத்தன்மையைக் கெடுக்கிறது என்ற வாதத்தில் நியாயம் உண்டு. வலிந்து திணிக்கப்படும் கருத்து படைப்புடன் இசையாது துருத்திக் கொண்டு நிற்கும்போது படைப்பு கலையென்ற வகையிலும் பிரசாரம் என்ற வகையிலும் தோல்வியடைகிறது. மறுபுறம் கலைப் படைப்புக்கள் படைப்பாளியின் சமுதாயப் பார்வையை வெளிப்படுத்துவதைத் தவிர்க்க முற்படும்போது படைப்பின் நேர்மை குன்றிவிடுகிறது என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். எந்த ஆக்க இலக்கியவாதியும் கலைஞனும் தன் வர்க்க நிலைப்பாட்டுக்கும் சமுதாயப் பார்வைக்கும் அமையவே புறவுலகை அவதானிக்கிறான். எந்தவொரு படைப்பும் படைப்பாளியின் அகநிலைச்சார்பை பிரதிபலிக்காமல் இருப்பது கடினம். எனவே கொள்கை கோட்பாடு சாராமையை வலியுறுத்துவோர் குறிப்பிட்ட கொள்கைகளையும் கோட்பாடுகளையும் எதிர்க்கின்றவர்களாக இருக்கக் கூடும். அல்லது கலை இலக்கியங்களின் சமுதாயப் பணியை மழுங்கடிக்கும் ஒரு புதிய கோட்பாட்டைப் புகுத்த முனைவோராகவும் இருக்கக் கூடும்.

அரசியல் இலக்கியம் என்பது இலக்கிய வரலாற்றில் அண்மைக் காலத்தினது. ஆயினும் இலக்கியம் என்பது

எப்போதும் கோட்பாடு சாராத ஒன்றாகவே இருந்ததா என்பதைக் கவனிப்போம். சங்க இலக்கியங்களிற் கூடச் சமுதாய விழுமியங்கள் நேரடியாகவும் மறைமுகமாகவும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளன. இந்திய மரபின் இரண்டு மகா காவியங்களும் தூய இலக்கியப் படைப்புக்களாகவே உருவாக்கிப் பரப்பப்படவில்லை. தமிழில் உள்ள ஐம்பெருங் காப்பியங்களிற்கூட மதச்சார்பும் மதப்பிரசாரமும் அப்பட்டமாகவே தெரிகின்றன. சைவ வைணவத் தோத்திரங்களின் மதச்சார்பு தேவார திருவாசங்களினதும் திருப்பாவை திருமொழி போன்ற படைப்புக்களதும் கலைத்தன்மையை நிராகரிக்கின்றதா? அண்மைக் காலத் தமிழிலக்கியத்தைத் தவிர்த்தால் மதச்சார்பும் அறக்காலத் தமிழிலக்கியத்தைத் தவிர்த்தால் மதச்சார்பும் அறக்கோட்பாடுகளும் விழுமியங்களும் இலக்கியப் படைப்புக்கள் மீதும் பிற கலைப்படைப்புக்கள் மீதும் பெரும் ஆதிக்கம் செலுத்தியமை தெளிவாகும். பாரதி, பாரதிதாசன் போன்ற உயரிய கவிஞர்களின் படைப்புக்களிடையே கூட அவர்களது அரசியற் கோட்பாடுகளின் உந்துதலிற் பிறந்த கவிதைகள் முன்வரிசையில் நிற்கின்றன. எனவே நல்ல இலக்கியவாதி கோட்பாடுகளினின்று ஒதுங்கி நிற்க வேண்டும் என்ற கருத்து மிகவும் கொச்சையானது.

அரசியற் கட்சி ஸ்தாபனச்சார்பு என்று பார்த்தாலும் ஜேர்மன் நாடகத் துறையின் ஒப்பரிய படைப்பாளியான பெர்ஹர்ட்டின் கம்யூனிஸ்ட் சார்பு அவரது ஒவ்வொரு படைப்பிலும் தெளிவாகவே வெளிவருகிறது. இப்ஸன், பேரூட் ஷா போன்றோரது படைப்புக்களின் அரசியல் நிலைப்பாடுகள் இரகசியமானவை அல்ல. கோக்கியின் அதி உன்னதமான சிருஷ்டியான 'தாய்' அவரது அதி முக்கியமான அரசியல் பிரகடனமெனலாம். இவர்களதும் இன்னும் பல அரசியல் இலக்கியவாதிகளதும் படைப்புக்களைச் சாத்தியமாக்கியது அவர்கள் வாழ்ந்த சமுதாயச் சூழ்நிலைகளே. இவர்கள் எவருமே தமது அரசியற் கோட்பாடுகள் தம் படைப்புக்களின் கலைத்தன்மைக்கு ஊறுசெய்யுமென்று அஞ்சவில்லை. மாறாகத் தமது கருத்துக்களை மக்கள் மத்தியில் கொண்டு செல்ல வல்ல சாதனங்களாகவே கலை வடிவங்களை கருதினர். சமுதாய உணர்வுள்ள படைப்பாளிகளின் சிருஷ்டிகள் படைப்பாளியின் சமுதாயப் பார்வையுடன் படைப்பாளி வாழும் சமுதாயச் சூழலையும் விளக்குவதோடு மட்டுமன்றிச் சமுதாய மாற்றத்தின் முனைப்பைச் சுட்டிக் காட்டவும் துணிகின்றன.

கலை இலக்கியப் படைப்புக்களில் கோட்பாட்டுச் சார்பு கலைத்தன்மைக்கு ஊறுசெய்கிறது என வாதிப்போர் கலைஞனுக்குக் கொள்கையோ கோட்பாடோ இருக்கக் கூடாது, அவ்வாறு இருந்தால் அவை கலை இலக்கியப் படைப்புக்களில் வெளிப்படக் கூடாது என்று கருதுகிறார்களாயின் அவர்கள் கருதும் கலைஞன் சமுதாய உணர்வு குறைந்தவகை அல்லது அந்த உணர்வுக்கு பொய்யகை இருக்க வேண்டுமென்றே கொள்ள முடியும்.

முற்போக்கு கலை இலக்கியப் படைப்புக்களில் அரசியல் பிரசாரம் இருந்தே தீர்வேண்டியதில்லை. படைப்பாளியின் அரசியற் சார்பும் சமுதாய பார்வையும் படைப்பில் வெவ்வேறு வகையிலும் அளவுகளிலும் வெளிப்படலாம். ஒரு குறிப்பிட்ட அரசியல் நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்துமாறே ஒரு படைப்பாளியின் படைப்புக்கள் எப்போதும் அமைவதில்லை. ஆயினும் விஷயங்களைக்

இவ்வாரம் புலிகளின் செய்தியில்...

கையாளும் முறையில் முற்போக்கான சமுதாய பார்வையை நாம் அடையாளங் காணலாம். முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் படைப்பாளர்கள் தமது சமுதாயப் பார்வையைத் தமது படைப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தும் போது ஒரு அரசியற் கருத்தைச் சூழ ஒரு படைப்பை விருத்தி செய்வார்களேயானால் அது பிரசாரத்துக்காகக் கலை என்றாகி உணர்வுக்கு விசுவாசமாக இல்லாமல் அரசியற் கோட்பாட்டுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஒன்றாகி விடுகிறது என்பது ஒரு வாதம். பழைய நீதிக் கதைகள் இத்தன்மையுடையன என பதால் அவற்றின் கலையம்சம் குறைபாடுடையதாகவில்லை. பெருவாரியான முற்போக்குக் கலை இலக்கியப் படைப்புகள் அரசியல் சலோகங்களுையோ பிரசாரத்தையோ மையமாக வைத்து உருவாவதில்லை. படைப்பாளியின் பலவேறு அனுபவங்கள் மனதில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களே கலை இலக்கிய உருப்பெறுகின்றன. ஒரே சம்பவம் இரு வேறு நபர்களின் மனதில் வெவ்வேறு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தலாம். அவரவருடைய திறமைக்கும் சமுதாயப் பார்வைக்குமேற்ப அவர்கள் அதை வேறுபட்ட முறைகளில் வியாக்கியானம் செய்யலாம் ஒரே மனிதர் கூட ஒரு அனுபவத்தை வெவ்வேறு மனநிலைகளில் வெவ்வேறு முறைகளில் நோக்க இடமுண்டு. இங்கு முக்கியமானது ஏதெனினர் கலைப்படைப்பு எவ்வளவு நேர்மையாகவும் நேர்த்தியாகவும் அமைந்துள்ளது என்பதே. கலைஞனிடம் பிரசார நோக்கம் இருப்பதாற் கலைப்படைப்பு கலைத்தன்மையை இழந்துவிடுவதில்லை, அந்த நோக்கம் இல்லாத காரணத்தாற் கலைத்தன்மை உருவாகி விடுவதுமில்லை.

உணர்வையும் அறிவையும் முற்றாக வேறுபடுத்தி உணர்வை அறிவு சாராத ஒன்றாகவும் அறிவை உணர்வுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாகவும் கருதிக் கலையை முற்றிலும் உணர்வு சார்ந்த விஷயமாகக் கலையை அறிவு அரசியல் ஆகியவற்றினின்றும் பிரிந்து நிற்கும் ஒன்றாக மனிதனுக்கு எட்டாத மர்மங்களில் ஒன்றாகக் காண்பது இல்லுமாக்கிவிடும். ஆயினும் கலையின் வளர்ச்சி வெறுமனே உணர்வு சார்ந்த விஷயமாக அமைந்ததில்லை. கலைவடிவங்களும் கலைத்திறனும் ஆகாயத்திலிருந்து கலைஞனது மடியில் வந்து விழுவன அல்ல, அறிவை போன்று கலை உணர்வு சமுதாய நடைமுறையையே ஆதாரமாகக் கொண்டது. சமுதாய நடைமுறையிலேயே மனித அறிவும் கலை உணர்வும் பொதுமை காண்கின்றன. மனித சமுதாயத்தின் செயற்பாடுகளை இது கலை, இது அரசியல் இது ஆராய்ச்சி, இது அனுபவம் என்று கூறுபோட்டுக் கவரெழுப்புகிற மனிதர்கள் மனிதன் என்கிற முழுமையைத் தரிசிக்க இயலாது வழியிழந்து விடுகிறார்கள்.

தனிமனித அனுபவங்களைக் கலையுணர்வுடன் வெளிப்படுத்த இயலும் தனி மனித அனுபவங்களை பொதுமைப்படுத்தி விரிவு படுத்தும் போது தனிமனித உணர்வு சமுதாய உணர்வாக விருத்தியடைகிறது. விரிவுபடுத்தப்பட்ட உணர்வுநிலை கலையுணர்வை மழுங்கடிப்பதில்லை. மாறாக, அதற்கு மேலும் உயர்ந்த பரிமாணத்தை வழங்குகிறது. அரசியல் என்பது பொதுமைப்படுத்தப்பட்ட மனித அனுபவம் தனிமனித உணர்வின் நீட்சி அரசியல் உணர்வு அரசியலைக் கலையினின்றும் பிரிக்க முனைவோரும் குறிப்பிட்ட சில அரசியல் இலக்கியங்களைப் பற்றியே குறை கூறுவதைக் கணிப்பிலெடுப்போமாயின் கலையின் புதிய காவலர்கள் காக்க முனைவது கலையைல்ல என்பது தெளிவாகும்.

புதிய பாதைத் தடைகள், பாதுகாப்பு வலயங்களை அமைக்கவும் மாங்கேணி, தாழையடிப் பகுதியில் முகாம்களை பலப்படுத்தவும் பயணிகளையும் உள்ளூர் வாசிகளையும் இராணுவத்தினர் பலவந்தப்படுத்துவதாகவும் வேலை செய்ய மறுப்போர் இராணுவத்தினரால் தாக்கப்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது.

இராணுவத்தினருடன் சேர்ந்து நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடும் தமிழ் ஆயுதக் குழுக்களை சந்திக்க வருமாறு சந்திரிகா அழைப்பு விடுத்திருப்பதாக கொழும்பு செய்தி ஒன்று கூறுகிறது.

படையின் சிரேட்ட அதிகாரிகளுடன் சந்திரிகா நீண்ட நேர கூட்டம் ஒன்றை நடத்தியதாகவும் புலிகளின் நிலைப்பாடு பற்றி அங்கு ஆராயப்பட்டதாகவும் இராணுவம் தொடர்ந்தும் உறுதியாக நிற்பதாகவும் கொழும்பு செய்தி கூறுகிறது.

இடைக்காட்டில் இரண்டு இராணுவத்தினர் கொல்லப்பட்டது தொடர்பாக தங்களுக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லை என்று அப்பகுதி புலிகளின் பொறுப்பாளர் கூறியுள்ளார். யாழ்ப்பாண இராணுவ தளபதி புலிகளின் தளபதியை தொடர்பு கொண்டு இது குறித்து பேசினார்.

நான்காம் சுற்று வட்டப் பேச்சுவார்த்தைகளில் மண்டுரில் பொலிசாரிடம் அகப்பட்டு சயனைட் அருந்திய போராளி குறித்தும் ஆராயப்பட்டது. பேச்சுவார்த்தையில் மீன்படி, எரிபொருள் தடைகளை நீக்குவது பற்றி பேசப்பட்டது. பேச்சுவார்த்தைக்காக வந்த மூவர் தொடர்ந்தும் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒருவாரம் தங்கியுள்ளனர்.

யாழ்ப்பாணம் வைத்தியசாலையில் மருந்து தட்டுப்பாடு நிலவுகிறது. மருந்துக்கடைகளிலும் தட்டுப்பாடு நிலவுவதால் நோயாளிகளை முடிந்த இடங்களில் வாங்குமாறு கூறப்படுகிறது.

லெப்டினன்ட் வில்லவன் என்ற லோகநாதன் சண்முகராஜா ஜெயசீவன் விபத்தில் மரணமானார். தற்செயலாக துப்பாக்கி வெடித்ததில் இவர் பலியானார்.

சுவிட்சலாந்தில் மத நிறுவனங்களும் அகதி அமைப்புகளும் கூட்டாக பேர்ண நகரில் சமாதானம் பற்றி மாநாடு ஒன்றை நடத்தினர். தென்னிந்திய திருச்சபையின் யாழ்.ஆயர் ஜெயநேசன் அங்கு பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொண்டார். உப்சாலா பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் பீட்டர் ஷால்க்,

26ம் பக்கம் பார்க்க..

சேர்ந்து வாசிக்காலை மாதிரி ஒரு இடத்தில் சந்தித்து தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளலாம். இன்டர்நெட்டில் சுமார் நான்காயிரம் வரை வித்தியாசமான குழுக்கள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக தணியாக வியாபாரம் தொடங்க இருப்பவர்களுக்கு ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கே நீங்கள் கம்பியூட்டர் மூலமாகப் போய்.. நான் புதிதாக உன் நண்டு, ரூல் மீன் என்பன இறக்குமதி செய்து வினியோகிக்கப் போகிறேன், யாராவது இலங்கையில் இதற்கான ஏற்றுமதியாளரைப் பிடித்து தருவீர்களா, அல்லது இறக்குமதி செய்வதற்கு என்ன அனுமதிப்பத்திரங்கள் தேவை என்று ஒரு தகவலை அங்கே விட்டு விடுகிறீர்கள். அதை ஆயிரக்கணக்கானோர் வாசிப்பார்கள். வாசித்ததும் அதில் இதற்கான பதில் தெரிந்தவர்கள் உடனடியாக உங்களுக்கு கடிதம் அனுப்புவார்கள்.. என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி.. இது பயனுள்ள விசயம்..

இதைப் போல எந்த விடயமாக இருந்தாலும் அதற்கான ஒரு சந்திக்கும் மையம் இருக்கும். அங்கே நீங்கள் கலந்து விவாதிக்கலாம்.. கடிதம் அனுப்பலாம். நண்பர்களைத் தேடலாம். எதுவும் செய்யலாம். உதவி கோரலாம். தன் பாட்டி இங்கேயிருந்து இந்தியா செல்கிறார், இன்ன திகதியில். இந்தியா போகும் யாராவது அவரைக் கூட்டிச் செல்ல முடியுமா என்று ஒருவர் கேட்டிருந்தார்.

இந்த முறையில் 'எதையாவது எழுத வேண்டுமே என்பதற்காக முட்டாள்கள் எழுதுவது போல சில நேரங்களில் போராடிக்கும் விடயங்களும் வந்து சேரலாம். விசயத்தோடு தொடர்பில்லாத விடயங்களும் வரலாம். இதனால் newsgroup என்ற பகுதியில் ஒரு படி முன்னேற்றம் உண்டு. யாராவது ஒருவர் வரும் செய்திகளை வாடி கட்டி பொருத்தமான செய்திகளை தேர்ந்தெடுத்து வைத்திருப்பார். உங்களுக்கு அதில் ஈடுபாடு இருந்தால் உங்கள் e mail விலாசத்தைக் கொடுக்க வேண்டியது தான். தினசரி உங்கள் கம்பியூட்டரில் அந்த செய்திகள் வந்திறங்கும். அவற்றைப் படித்து விட்டு நீங்கள் பதில் எழுதலாம்.

★ ★ ★
இந்த இன்டர்நெட்டில் இதுவரை தமிழர்களுக்கான முன்று பகுதிகளைக் கண்டேன். ஒன்று இலங்கையர்களுக்கான SLNet, மற்றது தமிழர்களுக்கான Tamilnet. இவற்றில் இலங்கை வலையமைப்பில் சிங்களவர்களும் கலந்து கொள்வார்கள். ஆளுக்காள் பெரும் சண்டை நடக்கும்.. அசல் புலிக்குட்டிகள் முதல் கொண்டு இனவெறிச் சிங்களவர் வரை உண்டு. ஒருவர் எதையாவது எழுதினால் வரிந்து கட்டிக் கொண்டு சண்டை நடக்கும். சிங்களவர் எங்கே கடலிலா குதிப்பது என்று ஒரு சிங்களவர் அழுவார்.. அதைப் படித்து விட்டு என்ன சிங்களவர் இந்து சமுத்திரத்தில் பெட்ரோலைக் கண்டுபிடித்து விட்டார்களா என்று தமிழர் கிண்டுவார். புலிகளின் செய்திகளை எழுதி விட்டு புலிகளின் தாகம் தமிழிய தாயகம் என்று எழுதி வைப்பார் ஒருவர்.

தமிழர்களுக்கான வலையமைப்பில் இந்திய, இலங்கைத் தமிழர்கள் கலந்து கொள்கிறார்கள். தற்போதைய இவர்களின் மோதல் ரஹ்மான், இனையராஜா பற்றியது. ஆளுக்காள் வரிந்து கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மோதலில் இவர்கள் யார் யார் பாடல்களை கொப்பியடித்தார்கள் என்ற விவரம் எல்லாம் வருகிறது. இனையராஜா பாடினால் நாய் கத்தின மாதிரி இருக்கும் என்ற ரகுமானின் விசிறியின் கூச்சல் தொடக்கம் East or west Rajah is the best என்ற ராஜா விசிறியின் கருத்து வரை எல்லாமே இருந்தது.

★ ★ ★
அதுசரி, ரகுமானின் பாடலான ஊர்வசி பாடல் பாட்டி

சொல்லாத தட்டாதே பாடல் கொப்பி என்று எழுதினேனா.. அன்றைக்கு காரில் வரும் போது முனையைக் குடைந்ததில் முக்காலா முக்காப்பிலா மூலம் கண்டுபிடித்தாயிற்று.. ஆசையே அலை போலே, நாமெல்லாம் அதன் மேலே.. ஓடும் போலே ஆடிடுவோமே பாட்டு மாதிரி தெரியவில்லையா.. வாழ்க.. ராஜா, வாழ்க ரகுமான், வாழ்க கல்லாநிதி...

★ ★ ★
இந்த கோளாறு காரணமாக.. யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களுக்காக தணியான ஒரு நியூஸ் குழு ஒன்றுண்டு. அங்கு கொஞ்சம் ஆரோக்கியமான விடயங்களைக் காணலாம். சிங்கள இனவாதப் பத்திரிகைகளின் ஆசிரிய தலையங்கள் மறுபிரசாரமாய் மொழி பெயர்க்கப்பட்டிருக்கும். கொஞ்சம் நாகரிகமான விவாதங்கள் நடக்கும்.

★ ★ ★
இன்டர்நெட்டில் ஒரு வசதி என்னவென்றால்.. கருத்து சுதந்திரம்.. ஆனால் இதுவே சில நேரங்களில் துண்பமாகி விடும்.. ஆளுக்காள் கருத்து இல்லாவிட்டாலும் சொல்ல புறப்பட்டு விடுவார்கள். தணிக்கை கிடையாது. எந்தக் கருத்தும் தெரிவிக்கலாம். தெரிவித்தாலும் சீறிக் கொண்டு பதில் கடிதங்கள் காரசாரமாக வரும். இதை இன்டர்நெட்டில் flaming என்பார்கள். இந்தக் குழுக்களுக்கு பொறுப்பாக ஒருவர் இருந்தாலும் அவர் கருத்து தணிக்கையில் ஈடுபட மாட்டார். கருத்துக்களின் அடிப்படையில் தயவு செய்து இப்படியான கருத்துக்களை தெரிவிக்க வேண்டாம் என்று பவ்வியமாக எழுதி வைப்பார். அங்கு எவ்வாறு தகவல்களை அனுப்ப வேண்டும் என்பதற்கான நாகரிகமான நடைமுறை விதிமுறைகள் உண்டு. இது etiquette என்ற பண்பாடு போன்ற சொல்லிலிருந்து பிறந்த netiquette.... இன்டர்நெட் என்பதால். சிலர் புனைபெயரில் இருந்து விளாசித் தள்ளுவது போல.. சொந்த விலாசம் போடாமல் பக்கருக்குள் இருந்து குண்டு வீசுபவர்களும் உண்டு. பெயரைச் சொல்லப் பயந்தவர்கள்.

இருந்தாலும் இன்டர்நெட்டில் நடப்பது வெளியுலகுக்கு தெரியாது. பல்கலைக்கழக மாணவர்களும் விரிவுரையாளர்களும் இன்டர்நெட் தொடர்புள்ள தணியாருக்கும் தான் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியும். சில நேரங்களில் நம்ம இடதுசாரி நண்பர்கள் மாதிரி வெறும் விவாதம் மட்டும் தான்.. அதன் பயன்பாடு என்று அப்பால் சொல்வதற்கு எதுவுமில்லை. பேசுவது என்றால் பேசிக் கொண்டே இருக்கலாம்.

★ ★ ★
அது ஒரு தணியுலகம்.. இந்த cyberspace இல் வாசகர்களைப் பயணிக்க செய்ய வேண்டும் என்ற நீண்ட நாள் ஆசை. இன்டர்நெட்டில் பயணிப்பவர்களுக்கு ஐவேநசயேரவள என்று பெயர். விண் வெளியில் பயணிப்பவர்கள் யளவசுயேரவள மாதிரி.. மேலிடம் சரியான அனுமதி தரவில்லை. தற்போது முழு அளவிலான இன்டர் நெட் தொடர்பு ஏற்படுத்தப்பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டு மாதாந்த கோட்டாவும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. கியூறியஸும் விஞ்ஞானப்பிரகாசனுமாய் தலைகீழாய் நின்று எங்கள் வாசகர்களுக்காக பெற்றுத் தருவது இது.. இதற்காக நம்ம இன்பநெற்றனைக் கொண்டு இன்டர்நெட்டில் வரும் விடயங்களைத் தொகுத்து தாயகத்திற்காக தரச் செய்திருக்கிறோம். இன்டர்நெட்டில் இருந்து பெறப்படுவதால் 'இந்த வலை' யில் விழுந்தவை என்ற தலைப்பில் இது வாரவாரம் வெளிவரும் என நம்புகிறோம். (கோட்டாவை நாங்கள் மீறும் வரைக்கும்!)

மேற்கத்திய சினிமாவில்..

ஓட்டி பேசப்படவில்லை என்றே சொல்லலாம்.

சிற்பில முயற்சிகள் உண்டு. தன் மேத்தாவின் mom shab, மேலே குறிப்பிட்ட ரிஸலாணி பெனிகல் படங்கள், mystical ஆகவும் மதரீதியாகவும் நோக்கப்பட்ட பரதனின் ரதிநிர்வேதம் அபர்னா பென்னின் சதி, ருத்ரைய்யாவின் அவன் அப்படித்தான், சந்திரனின் ஹேமாவின் காதலர்கள் (அனுராதா நடித்த அற்புதமான படம்) அத்தகைய படங்கள். பாக்கியராஜின் படங்கள் பெண்களின் தனித்துவத்தை (ஐனேனைனையடவைல) அடிப்படையாகக் கொண்ட பாலுறவு வேட்கைகளை பாலுறவுச் சிக்கல்களை சமூக உறவுகளினூடு சித்தரிப்பதில்லை.

மாறாக குடும்பப்பெண்- பிள்ளைப்பேறு- ஒழுக்கம் தாய்மை-தியாகம்- தெய்வீகம் போன்ற சம்மதத்தின் உள்ளிருந்து பார்க்கிறார்.

அடிக்கப்பட்ட பாலுறவு வேட்கைகளை கல்யாணம் தவிர்ந்த அடிப்படை மனுசி (Basic Human) என்கிற வகையில் பார்க்கவில்லை.

திரமண அமைப்புக்குள் நடைமுறையில் நிராகரிக்கப்பட்டுவரும் மன அரிப்புக்குத் தீனிபோடுகிறார். இதனால் ஆணதிக்க கலாச்சாரத்தை காத்துக் கொள்ளலாம். பெண்மீது திருமண உறவில் தன் ஆதிக்கத்தையும் காத்துக் கொள்ளலாம்.

பாக்கியராஜ் சொல்கிறார். 1. ஆண் இனத்தையே பெற்றெடுக்கக் கூடிய தகுதியும் பெருமையும் பெண்களுக்கு இருக்கிறதே. இதைவிட உயர்வு அபரகளுக்கு என்ன வேண்டும். 2. என் வாழ்வில் நான் பார்த்த பெண்களை பட்டியலிட்டு மாளாது... மாதர் தெராசாவிலிருந்து மேரி கியூரி வரை அது பெரிய பட்டியல் (பிலிமாலயா நவம்பர் 1994)

பெண்ணின் இனப்பெருக்கமும் தனிச்சொத்துடைமையும் ஆணதிக்கமும் தர்க்கரீதியான உறவு கொண்டவை. தாய்மை கொள்ள முடியாத பெண்களின் ளநலையடவைல பற்றி நம் பண்பாடும் கலாச்சாரமும் என்ன செய்யப்போகிறது? பிரமிப்பு தேவையில்லை சக மனுஷியாக மதிக்க வேண்டும்.

இனி பாக்கியராஜின் படங்கள் பேசும், பெண்கள், குடும்பம், பாலுறவு போன்றவற்றை தனித்தனியே மதிப்பீடு செய்வோம்.

ஐயர்களை நிந்திப்பது..

புராதனப் பொருளாக புத்தகங்களில் மட்டும் காட்சி அளிக்கும். நாம் தற்காலத்தில் மதங்களில் இருந்து விலகிக்

கொண்டே செல்கிறோம். அதே போல இன்றைய இளைய தலைமுறை அந்தணர்களும் தமது பணிகளில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டு வருவதைக் கண்டாடக்க காண்கின்றோம். எமது பொறுப்பற்ற தன்மையினால் அந்தணர்களை முற்றாக ஒதுங்க வைத்துவிட்டால், நாமே எமது மதத்துக்கு குழி தோண்டுவதாக அமைந்துவிடும் என்று சித்தாந்த மகாநாட்டுக் சொற்பொழிவாற்ற வந்த பெரியவர் ஒருவர் கருத்துக் கூறினார்.

ஒழுங்கான இந்துவாக எம்மாலே வாழ முடியாது இருக்கின்றது. எமக்குத் தக்கவாறு சகலவற்றையும் வசதிப்படி மாற்றி வைத்திருக்கிறோம். அதைச் சகித்துக் கொள்ளும் நாம். அதே போல ஒழுங்கான முறையில் தமது கடமைகளைச் செய்யாத மதகுருக்களை எப்படிக் குறைகூற முடியும்? மதகுருக்களும் எம்மைப்போல மனிதர்கள்தான். அவர்கள் இல்லாமல் மதக்கருமங்கள் ஆற்றும் மனவலிமையை இந்துக்கள் இன்னும் பெறவில்லை என்று பலதரப்பட்ட வாதங்கள் மேலும் தெரிவிக்கின்றது.

குணத்தாலேதான் தொழில். அந்த இயல்பைப் பெற்றிருந்தால் எவரும் அந்தணனாகலாம் என்று பகவான் கீதையில் கூறியிருப்பினும் அதை எந்த இந்துவும் என்றும் ஏற்பதாகத் தெரியவில்லை. அந்த அறிவு மட்டத்துக்கு இந்துக்கள் வரும் வரை நிந்திப்பதை நிறுத்தி வைக்கத்தான் வேண்டும். சிந்திப்பவர்களுக்கு எந்தக் கருத்தும் எதிரிகள் அல்ல. எவையும் ஒதுக்கப்படக்கூடியவைகளும் அல்ல. வாதப்பிரதிவாதங்களை எழுதுவதனால் ஒருவன் அதற்கு ஆதரவானவன் என்றும் பொருளல்ல.

This newspaper is published by
Georgicka communications.

A member of
Ethnic Press Council Of Canada.

Editor: George R. Ckrhushchev

இப்பத்திரிகை ஜோர்ஜிக்கா தொடர்பு நிறுவனத்தினால் வெளியிடப்படுகிறது.

ஆசிரியர்: ஜோர்ஜ் இ. குருஷ்சேவ்

தொடர்புகளுக்கு
Georgicka communications
P.O.Box 1031, Station "F",
Toronto, Ont, M4Y 2T7.

Tel: (416) 920 9081

Fax: (416) 963 5738

E mail:71650.3216

@Compuserve.com

வாசகர்களின் வசதி கருதி தொலைபேசி பதிவு சேவை ஒன்றை தொடங்கியுள்ளோம். வெளிவந்த ஆக்கங்கள் பற்றிய உங்கள் கருத்துக்கள், முனியின் கேள்வி பதில்களுக்கான கேள்விகள், ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்களை வெள்ளி மாலை முதல் ஞாயிறு நள்ளிரவு வரையில் 963 5738 என்ற இலக்கத்துடன் தொடர்பு கொண்டு ஒலிப்பதிவு செய்யலாம். தொடர்புகளுக்கு உங்கள் தொலைபேசி இலக்கத்தையும் பதிவு செய்ய மறக்காதீர்கள்.

உங்கள் ஆக்கங்கள், பத்திரிகை பற்றிய உங்கள் ஆக்கபூர்வமான கருத்துக்கள் என்பவற்றை வரவேற்கிறோம். உங்கள் கருத்துக்களை எழுத்து மூலமாக அனுப்பங்கள். உங்கள் கருத்துக்கள் எதுவாயினும் பிரசுரிக்க முயற்சிப்போம். ஆக்கங்கள் தரங்கண்டு பிரசாரமாகும். ஆக்கங்களின் கருத்து சிந்தையாமல் மாற்றங்கள் செய்ய ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு. ஆக்கங்களுடன் உங்கள் தொலைபேசி இலக்கங்களையும் விலாசங்களையும் குறிப்பிடுங்கள். படைப்புகளில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களுக்கு எழுதியவர்களே பொறுப்பு. படைப்புகளில் வரும் கருத்துக்கள் ஆசிரியரின் கருத்தாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை

தாயகம்

சந்தா விபரம்

கனடா ஆறுமாதம் \$30

வெளிநாடுகள் ஆறு மாதம் US\$60

வெளிநாட்டு வாசகர்களின்

காசோலைகளின் இலக்கம்

encoded செய்யப்பட்டிருக்க

வேண்டும். காசோலைகள்

அனைத்தும்

Georgicka communications

பெயருக்கு எழுதப்பட வேண்டும்.

(தாயகத்தின் பெயருக்கு அல்ல)